

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

התובע: י'

נגד

נתבעים: י' ואה'

פסק דין

פתח דבר:

1
2
3
4 1. בשנים האחרונות עדים אנו לצערנו לשינוי שהדעת אינה סובלת. בעלי דין עיתים בנימוק של
5 "חופש הביטוי", עיתים בנימוק של "דם ליבם" או "עקרונותיהם", עיתים מחוסר מעצורים
6 גרידא, מנסים להלך אימים, לבזות, לגדף וכו' את בימ"ש ואת שופטיו ואין הם מסתפקים
7 בכלים שנתן להם המחוקק; מערער ובקשת פסילות ועד תלונות על השופטים. בעקבות כך
8 נוצר מתח בין זכות הגישה לערכאות לבין ההבנה הפשוטה לפיה אם חפצה החברה
9 הישראלית בבתי משפט אין היא יכולה להסכין עם בריונות לשונית או פיזית כאחת.

10
11 אם תרצה להקדים סוף להתחלה או קלה לחמורה, טול לך מסיכומי התשובה אשר נוסחו
12 ע"י ב"כ התובע 1 ... ותמצא שם פניני לשון, כך:

13 "6. בהתייחס לטענה החנפנית על שימוש בשפה ביזיונית של

14 התובע 1, יתכבדו הנתעבים ויאיצו להאשים את התובע 1
15 בביזיון בית משפט.

16 10. בסיכומיהם הם מרבים לתאר התנהלות כזו או אחרת. אולם,

17 רוב הטענות הן כלליות וסתמיות, תוך הכפשה מיותר ונאלחת
18 של התובעים ותוך הרחבת הכתיבה לממדים אסטרונומיים של
19 ממש ועל פני לא פחות ולא יותר מאשר 30 עמודים.

20 14. מטעה היא ומכוונת להצית אש, הטענה בסעיף 10.4 בדבר

21 היעדר חרטה מצד התובע בסיכומיו, ויש להפנות בעניין זה
22 לקריאה זהירה ומושכלת של הדברים. מכל מקום, התובע 1
23 שב ומביע צער על הדרך בה הביע את תסכולו הרב והמצטבר
24 מהמצב הקשה שגרם לו לדיכאון כרוני, והרושם שקיבל, כי

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 כלה וגמור עם כבודו לבוא חשבון עם התובע 1, שמרגיש חסר
2 אונים ורואה למול עיניו איך עולמו חרב..."

3
4 כך הפרקליט והתבטאותו אינה אלא עידון לעומת לקוחו.
5

6 2. כאמור השאלה שבפני פשוטה היא, אף תקדימית במקצת והיא שואלת מה תרופה יש לו
7 לביהמ"ש שעה שהוא עוסק בתובע גס לשון ורוח בצורה קיצונית, המגיש עשרות, אם לא
8 מאות הליכים והליכי ביניים, שעניין לו בהטחת עלבונות חוזרים ונשנים בביהמ"ש (גם
9 ביריבו לדין) כדי כך שהתנהלותו הופכת את בירור ההליכים שהוא עצמו הגיש (עיתים
10 לבדו, עיתים בשילוב בזרועות עם מי מאחיו) לבלתי אפשריים ?
11

12 3. השאלה אולי פשוטה ואולם המענה רחוק מלהיות פשוט שכן מחד, מונחת זכות היסוד
13 השמורה לכל אדם בישראל והיא זכות הגישה לערכאות בבחינת נגזרת ישירה של חוק יסוד
14 כב' האדם וחירותו. מאידך, ניצבים למצער 3 אינטרסים חשובים אולי לא פחות והם:
15 א. זכות היסוד (הקיימת גם לנתבע) להליך משפטי הוגן שאינו טורדני ואינו מתנהל
16 באווירה של לשון רחוב ואיומים.
17 ב. חשיבות אופיו ומרכזיותו בחברה של ההליך המשפטי לבל יהא מבזזה ונושא לזילות
18 מתמדת.
19 ג. קיום אפשרות לניהול הליך משפטי אגב ניצול סביר של משאבי זמן ותשומת לב הן
20 מצד הצדדים והן מבחינתו של ביהמ"ש.
21 (וראה ספרו של אורי גורן "סוגיות בסדר דין אזרחי"- מהדורה שמינית שם בע"מ 3)

22
23 4. רגילים אנו לסבור, כי תרופתו של המוצא עצמו מול בעל דין טרדן או בעל דין בוטה במיוחד,
24 היא על דרך פסיקת הוצאות ולא על דרך חסימת דרכו של התובע לביהמ"ש. הדין מכיר
25 סנקציות שבהרחקת בעל דין מדיון כזה או אחר, קניסתו, או אפילו חיובו בהוצאות
26 ספציפיות כפרי התנהלותו, שלא לדבר על תרופת המעצר בה נעשה שימוש בנדיר שבנדיר.
27

28 5. ואולם מה יעשה לו לבעל דין, כמו התובע 1, הפטור מתשלום אגרה כך שהוא מרשה לעצמו
29 להגיש שוב ושוב הליכים מיותרים ובקשות הכופלות ואף משלשות את עצמן?
30 ומה יעשה לאותו תובע המצהיר בריש גלי, כי הוא מועט אמצעים, חדל פירעון (וראה סעיף
31 45 לתגובתו) וכלשונו שלו בפרוטוקול הדיון מיום 24.02.14, המודה כי אין הוא פורע את
32 ההוצאות המושטות עליו ואין הוא פורע גם לא שכר מומחים שהוא עצמו ביקש למנותם.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 הרי שבמקרה שכזה מאבדת כל סנקציה כלכלית – משמעות.
2
3 ולמען "נחוש מקצת מן האווירה" נביא מהאמור גם ע"י התובע 1 בעת שהעיד וכמוקלט
4 בפרוטוקול הדיון האחרון אותו קיימתי:
5 **"כב' השופט שני: עורך דין ... , כשאמר הקליינט של אדוני "אלפי**
6 **שקלים אני משלם", האם אני טועה כשאני סובר שהוצאות המשפט**
7 **שנפסקו כפעם לפעם לא שולמו על ידי הקליינט של אדוני? אני מדבר**
8 **על הוצאות לטובת אוצר המדינה.**
9 **עו"ד ...: אני, בכל מה שקשור לאכיפת פסקי הדין אני לא, לא**
10 **מתמצא.**
11 **כב' השופט שני: לא, אני לא מתכוון לאכוף כרגע דבר. אני רק**
12 **שואל עובדתית, אני צודק?**
13 **עו"ד ...: שמה? שלא שולם?**
14 **כב' השופט שני: שלא שולם.**
15 **עו"ד ...: אני לא יודע. אני מניח שלא, אני מניח שלא.**
16 **העד: אדוני, יש רשות אכיפה והיא תפעל בהתאם לסמכותה. אדוני**
17 **גם נהיה אוכף, אתה מבין? אתה עכשיו מחפש לאכוף, להיות רשות**
18 **האכיפה המשטרה הכול, אין בעיה – תמשיך".**
19
20 .7. שוב ושוב נפסקו הוצאות כנגד התובע בשל התנהלותו, זה אינו משלם, כך נמשכים
21 הדברים עוד מתחילת 2011. אמור שוב, כי הוצאות או אפילו הוצאות עונשיות או הוצאות
22 מוגברות אינן בבחינת כלי אפקטיבי שיש בו לגרום לתובע לנהוג בצורה נסבלת. פשיטה
23 הניסיון וסדרת פסיקות הוצאות שלא שולמו, הוכיחו לי, כי מכאן לא תצמח ישועה.
24
25 .8. שתי פנים לסוגיה שבפני האחת מהן חשובה פחות אך עדיין נוכחת במלוא עוזה והיא נוגעת
26 בטורדנות דיונית.
27
28 .9. לתיק הראשון שברשימה קשורים עשרות תיקים נוספים, תיק הנייר שבו מונה 220 עמ', 30
29 בקשות ו-63 החלטות. הכפל זאת בכמות התיקים (גם אם מי מהם פחות נפח) ותגלה, מדוע
30 נטענת כנגד התובע טורדנות דיונית.
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

10. רק מאז תחילת שנת 2011 (והסכסוך מתנהל מאז שנת 1999), נפתחו לא פחות מ-31 תיקים
1 חלק ניכר מהם ביוזמת וע"י התובע. והבה נזכור, כי כל הסכסוך הבסיסי שבין הצדדים אינו
2 אלא בשאלת תקפות של מתנה ושל צוואה.
3
4
11. **האחרת** היא פניה היפות פחות והחשובות עוד יותר של הסוגיה, והיא נוגעת בהתנהגותו
5 ובהתנהלותו של התובע 1 לגביה כותב הוא בסעיף 8 לסיכומיו: **"אין שום ראיה על**
6 **התנהגות בעייתית מצד התובע המצדיקה אם בכלל את החלטת ביהמ"ש"**.
7 האומנם?
8

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 לשיטת התובע 1 כפי שהוא כותב בסעיף 29 לסיכומי תשובתו אין ביהמ"ש יכול לעשות דבר
2 שכן:

3
4 "29. שככל שהיו אם בכלל זילות ו/או חלילה איום על בית המשפט,
5 יש לפנות למשטרת ישראל שבוודאי אם יימצא חלילה איום תפעל היא
6 כלפי התובע 1 במלוא חומרת הדין, שהרי מדובר בבית משפט".

7
8 במילים אחרות כמו אמר לי התובע 1 שאם אין דרך התנהלותו נראית לי – שאתלונן
9 במשטרה.

התנהלותו של התובע:

10
11
12 12. בשלב זה של הדברים אביא רק אירועים ספורים אשר די בהם כדי להסביר, מדוע רואה אני
13 בתובע כמי שבמו ידיו הביא לכך שאני רואה בו בבחינת מי שבמיד מונע את האפשרות
14 לברר את תביעותיו.

15
16 13. אגב דיון שהתקיים בפני ביום 10.03.13 בתביעת אחיו של התובע, נרשם כך (תמ"ש
17 12-10-12809):

18 "עו"ד : ... הוא יד ימינו של התובע.

19 התובע 1: אני מבקש שיירשם שאחי ... ניסה להתאבד בשנת 99'.
20 אתה רוצה לעשות מה שנחמני (הכוונה לכב' השופט בדימוס נתן נחמני
21 – התוספת שלי ואינה במקור א.ז.). עשה לי ולעוד. אתה נכשלת כמנהל
22 עזבון, ואתה רוצה לעשות מה שעשה נחמני.
23 אתה מלהיט את האש ואתה תגרום לנזק לאחי. זו אחריות שלי לומר
24 כאח גדול.

25 אתה תמשיך לשחק עם המשפחה הזאת כדי שכמה אשכנזים יקבלו
26 כסף. אני לא סופר את מערכת המשפט. אני אלחם על מה שאבא שלי
27 נלחם במשך שנים. אני יעשה את הצדק של אבא שלי – שאשכנזים
28 בשביל כסף מכרו אותו, ואתה שופט בבית משפט, תתבייש.
29 אם יקרה לאחי משהו, אתה לוקח את זה. תקרא תסקיר, מה הם עשו
30 לו. אם תסכים איתי שאני לא צודק, אני אוותר על כל התביעה.

31 אתה צריך להתבייש, כמוך השופטים בישראל.

32 אני מבקש עותק מהפרוטוקול.

33 אתה בושה לשופטי ישראל.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 אני רוצה עותק מהפרוטוקול. הוא מזייף את הפרוטוקול כמו שזייף
2 בפעמים קודמות. אני לא אמכור את האחים שלי בשביל כמה אגורות.
3 אני אמרתי דברים וזכותי לקבל עותק מהפרוטוקול.
4 תקרא לאבטחה, אני לא אצא מהאולם.
5 ראית איזה קקמיקה של שופט. אתה ביזיון לבתי המשפט בישראל. אם
6 יקרה לאחי משהו, אתה תישא בהוצאות אישיות".

14. כבר אז כתבתי בהחלטתי כך:

החלטה

1. ביקש עורך דין .. כי מר י... יצא מהאולם, הואיל ואין מדובר
היום במי מהתיקים שעניינו מתברר בהם.
2. כבר בתחילת הדברים, כשעוד נדמה היה שי... שולט בעצמו, לא
סברתי שהוא יכול לכפות נוכחותו על הנוכחים באולם בנימוק
שהוא ידיד קרוב של אחיו ובוודאי שאין צורך בנוכחותו, שעה
שאחיו מיוצג על ידי עורך דין.
3. למותר לציין, כמה צדק עורך דין ..., שכן התפרצותו של י... – לא
רק שמעידה על חוסר שליטה עצמית, אלא שלטעמי היא
משלבת איום יחד עם חוסר כבוד קיצוני כלפי בית המשפט
והדברים אותם אמר ואשר כתובים בפרוטוקול מדברים בעד
עצמם.
4. ביני לביני אני מוצא את עצמי תוהה, האם מדובר בצורת
התנהלות מכוונת, שמא במארג נפשי המכתיב את התנהגותו
של י..., אך בכל מקרה מתנהל י... בבית המשפט, בבחינת "או
שתעשו את רצוני, או שתסבלו מנחת זרועי".
5. כך נוצר מצב מעניין ובו משמשים להם בערבוביה פטור מאגרה,
ריבוי אין סופי של בקשות, והטחת עלבונות בבית המשפט.
6. הדברים אינם צריכים לפגוע בכל צורה בתביעתו של ..., ולכן
בדעתי לקיים את הדיון, ואולם הם מכבידים מאד על ניהולו של
כל הליך המערב את י..., כדי הפיכת ההתדיינות ל"מגה תיק".
7. התיק שבפני נפתח בחודש אוקטובר 2012. כבר עתה דרש
התיק 11 החלטות, ובפרשה רשומים 24 תיקים קשורים – כ-16
מהם נפתחו בחודש האחרון של שנת 2011 ואילך.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 אין יום כמעט שבו לא מוגשת בקשה, אין חודש כמעט שלא
2 מתקיים דיון, ועל רקע דברים אלו, התנהגותו של י... מכבידה
3 שבעתיים, שכן נדמה לי שלא אחטא לאמת אם אומר שכמות
4 ההחלטות אשר נדרשתי ליתן בענייניו של י..., יכול והיא כבר
5 מונה הרבה יותר מ-100, אולי כפל המספר.
- 6 .9 הסברתי כי במצב שבו ממילא אין משולמות הוצאות משפט,
7 וממילא אין משולמות אגרות, הופך הדיון המשפטי לקשה, אך
8 אין בדעתי לאפשר את הפיכת הדיון ל"כתב גידופין" או
9 להתנהגות של שוק.
- 10 .10 הואיל וכך, אזי בכל פעם בה תשנה ההתנהגות, בין בפן המאיים
11 שלה ובין בפן המבזה שלה, לא יהיה מנוס מהפסקת הדיון
12 ומפסיקת הוצאות. לא ייתכן שמר י... יכפה לא רק את נוכחותו,
13 אלא גם את תוצאת הדיון מבלי לאפשר לאיש להרהר בדברים
14 או להתנהל שלא על פי הכיוונים שאותם הוא מתווה.
- 15 .11 שמעתי גם את טענתו של מר י..., המיוצג גם הוא על ידי עורך
16 דין ג... בהליכים מסוימים, לפיהם בדעתי לזייף את הפרוטוקול.
17 יואיל עו"ד ג... ליטול עותק מהפרוטוקול מיד בתום הדיון.
- 18 .12 הדברים אשר נאמרו, מבזים את בית המשפט לכל הדעות.
19 הואיל וכך, אני מחייב את מר י... הוצאות לטובת אוצר המדינה
20 בסך 2,000 ₪".
- 21 עו"ד ג: אני מתנער מהדברים שנאמרו על ידי מרשי, בין אם זה בתיק
22 שלו ובין אם זה בתיק לא שלו.
23 אני מסכים שאי אפשר ככה לנהל הליך משפטי, אני מתנער מהדברים.
24 תיארתי לעצמי שמר י יגיע היום לדיון, אבל לא תיארתי לעצמי שהוא
25 ייכנס".
- 26
- 27 .15 קשה איפה להבין, הכיצד טוען כיום ב"כ התובע 1 "אין ראייה" להתנהגות בעייתית מצד
28 התובע ובכך לא סגי.
- 29
- 30 .16 התובע לא הסתפק בדברים שהשמיע וכבר למחרתו של יום הגיש, (כפי מנהגו עיתים להגיש
31 בקשות בעצמו, עיתים ע"י ב"כ) בקשה לתיקון הפרוטוקול, בה ביקש התובע בין השאר
32 כדלהלן:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 9" כמו כן מבוקש לתקן את פרוטוקול הדיון כך שיובא לביטוי כי
2 כאשר המבקש ביקש למסור אסמכתאות, בית המשפט פנה
3 ואמר למבקש "אתה מפחיד אותי", "המבקש אוי מה אני כל כך
4 מאיים"? "אני מבקש שתקרא את זה לפני שאתה מוציא
5 אותי", אני מבקש שירשם שהבן אדם הזה ניסה להתאבד,
6 10. בשורות 23, 24, לבקשת ב"כ התובע אולי כבודו יאפשר שישב
7 בלי לפצות פה, כב' השופט השיב "התשובה היא לא", המבקש:
8 "אתה רוצה לעשות מה שהשופט נחמני עשה לי ולו, כן בדיוק".
9 11. בשורה 23, בהמשך ל- "נכשלת במינוי מנהל העזבון
10 עו"ד... שהיה מתמחה במשרד שלך ועורך דין ... והיום אתה
11 רוצה לפגוע בי ובאחי כנקמה".
12 12. בשורה 25, בהמשך "אתה מלהיט את האש", נרשם אתה תגרום
13 נזק, במקום "אתה תגרום שירצחו אותי או אותו". "אתה
14 תגרום בסופו של יום לרצח". "זה דברים מפי אחי הבכור
15 שאמר להגיד את זה". "אני מבקש שזה ירשם תרשום את מה
16 שאני אומר זה אחריותי כאח גדול".
17 13. בעמוד 2, שורה 2, "אני אעשה את הצדק" הפואטי שהיה צריך
18 להיעשות לאבא שלי זכרונו לברכה"
19 14. שורה 4, לא הובא לביטוי, כי המבקש שוב ביקש מבית המשפט
20 הנכבד לקבל את תיק האסמכתות ולקרוא אותם.
21 15. שורה 6, נכתב "אתה צריך להתבייש", הושמט, שופטים כמון
22 מביישים את השופטים בישראל".
23 16. בשורה 13, לא הובא לביטוי כי במענה לפנית התובע לביהמ"ש:
24 "אם יש בית משפט וצדק במדינה הזאת תהייה חלוקה שווה",
25 המבקש "ראית איזה קקמיקה של שופט".
26
27 17. אמור כבר עתה, כי הטיעון "איך ראייה", באפס אמת נטען.
28
29 18. אטול לעצמי אתנחתא קלה ואבהיר, כי אגב ההליכים מיניתי בשלב מסויים כמנהל עיזבון
30 את עו"ד ע....
31
32 19. התובע 1 (אשר מנחת לשונו שבע גם לא מעט המותב הקודם, כב' השופט נחמני ויחסו אליו
33 מוצא ביטוי מידי פעם בפרוטוקול) וטרר והגיש תלונה לנציב התלונות על השופטים בנימוק

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 ולפיו מיניתי את בנו של השופט נחמני למנהל עיזבון וכי עו"ד נוסף שהיה טרום מתמחה
2 במשרדי ומצא דרכו לעבודה אצל עו"ד... והוא "מעורב" בהליכים.
3
- 4 20. והנה נסתבר, כי לכב' השופט בדימוס נחמני, אין בן עו"ד ולגבי שאר התלונה גם זו נדחתה
5 ביום 16.02.14 ע"י כב' הנציב.
6
- 7 21. במילים אחרות כבר אז ביודעין בכתב תלונתו ניסה התובע להלך איימים בנוקבו במפורש
8 במידע שאינו נכון ולפיו "בנו של השופט נחמני הוא... השותף הבכיר במשרדו (של עו"ד...)".
9
- 10 22. לא הייתי עוסק בתלונה אלמלא האמור בסעיף 6 בה ולפיו כב' השופט נחמני "לא חדל
11 להתעמר" במשפחת התובע, ללמדך, כי דרך התנהלותו של התובע לא לי יוחדה. עניין
12 שבשיטה הוא אצל התובע.
13
- 14 23. ועדיין כל אלו לא הביאוני בשעתו לסגור את דלתות ביהמ"ש בפני התובע שהרי הזכות
15 לפנייה לערכאות זכות יסוד היא.
16
- 17 24. בהזדמנות מסויימת בצאתו מן האולם הטיח בי התובע 1, כי אל לי להתעסק עימו שכן הוא
18 "לא פראיר".
19
- 20 25. עוד התיק מנהל בדרכי מעקשין שכן שוב ושוב נמנע התובע מלפרוע שכ"ט מומחים שהוא
21 עצמו ביקש מינויים וביום 24.02.14 נרשם בפרוטוקול שנערך בהקלטה מעמ' 70 כך:
22 **"כב' השופט שני:** עורך דין ג... באיזשהו מקום ההערות האלה,
23 זה גם סוג של הפרעה. או אמירות שהן לא כדין. אתם לוקחים אותנו
24 לתוך פינה שבית משפט מתחיל לשאול את עצמו האם הוא מסוגל לנהל
25 הליך שככה הוא מתנהל, כשאין לו הערות, וזו צורת הכתיבה. אני לא
26 צריך להסביר לאדוני שיש טור ארוך של פסיקה, שעוסק בשאלה באיזו
27 לשון מותר לבעל דין להתבטא.
28 **עו"ד ג:** נכון, אדוני,
29 **כב' השופט שני:** אדוני לא יכול לרחוץ בניקיון כפיו למשל
30 באירוע אחר שהיה לנו, ואדוני אמר "אני מתנער", אתם, כשאתם
31 מדברים בצורה הזאת, אתם מובילים אותנו לתוך פינה, שבסופו של דבר
32 עלולה להיווצר מסה קריטית שאנחנו אומרים אי אפשר יותר לברר את
33 התובענה, מפני שמביזיון בית משפט זה הופך להיות משהו שהוא קרוב

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 יותר אל השוק. אי אפשר לעשות את זה בצורה הזאת. אז אתה יכול
2 להסכים, ואתה יכול שלא להסכים, אתה יכול להגיד דברים בצורה
3 נחושה, אבל לעולם אתה מוכרח לנהל אותם בצורה מנומסת.
4 עו"ד ג: נכון, אני מסכים עם כבודו, מה זאת אומרת.
5 כב' השופט שני: לא, שתבין, תימשך התופעה - תיווצר יותר
6 מסה. אל תגידו שלא הזהרנו.
7 העד, מר י: זה מה שאדוני מחפש.
8 כב' השופט שני: אם אדוני חושב שזה מה שאני מחפש, למה
9 שלא יסכל כביכול את כוונתי ויראה לי שהוא מסוגל להתנהג בנימוס,
10 בכבוד, לומר את דבריו בצורה מקובלת? אדוני חשב על האפשרות
11 הזאת? אפשרות נורא פשוטה.
12 העד, מר י: אני אגיד לאדוני, כי נראה לי שהמשחק מכור מראש,
13 וגם אם אני אדבר בצורה הכי יפה, סליחה כבודו,
14 כב' השופט שני: אז אתה אומר אין טעם לדבר בצורה יפה.
15 העד, מר י: לא, אני מדבר, פשוט מה קורה? אני נזכר כל פעם ב-
16 25,
17 כב' השופט שני: אדוני לא מבין שזה לא,
18 (מדברים יחד)
19 כב' השופט שני: שהוא לא יכול להטיח הטחה כזאת של משחק
20 מכור מראש.
21 העד, מר י: אדוני.
22 כב' השופט שני: לא מבין?
23 העד, מר י: אני אזכיר לאדוני.
24 כב' השופט שני: לא מבין? אדוני לא יתווכח איתי עכשיו.
25 העד, מר י: אני לא מתווכח.
26 כב' השופט שני: אני מנסה להסביר לאדוני.
27 העד, מר י: אם אדוני ירשה לי פעם אחת להזכיר דבר,
28 כב' השופט שני: אני, אני אומר לך, לא כדאי.
29 העד, מר י: למה?
30 כב' השופט שני: אני אסביר לך. אני לא מסכים,
31 העד, מר י: איך?
32 כב' השופט שני: אני לא מסכים שאדוני יישב פה, ויחזור פעם
33 אחרי פעם, יקרא לי חמוד, יגיד לי "המשחק מכור", ועוד כל מיני

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 אמרות לשונאיות כאלה שלא מקומן בהליך משפטי. עכשיו, אני מסביר
2 לאדוני כדי שידע עורך דינו. לא תעשו את זה בנימוס, אתם תגיעו לתוך
3 מקום שאנחנו עלולים להתחיל לחשוב שאי אפשר לנהל ככה הליך
4 משפטי. ואם אי אפשר לנהל ככה הליך משפטי אנחנו במקום שאנחנו
5 צריכים להחליט אחד משניים - או שאדון י מצליח לכפות עלינו מותבים
6 כפי רצונו, אני כבר ראיתי נדמה לי לא מזמן מסמך שצריך גם לבחון
7 שהמותב לא יהיה חשוד חלילה באשכנזיות. גם את זה אדוני כתב פעם.
8 אנחנו, אדוני יכפה עלינו כל פעם את המותב שהוא רוצה מפני שהוא
9 מתנהל בצורה גסה.

10 העד, מר י: לא.

11 כב' השופט שני: אז, והוא מקיים החלטות שנראה לו שהוא
12 רוצה לקיים, והוא לא מקיים החלטות אחרות שהוא לא רוצה לקיים,
13 והוא משתמש בביטויים בשפה הערבית העממית כשהוא מכנה בעל דין
14 מה שלא יכירנו מקומו, והוא אומר המשחק מכור והוא קורא לבית
15 המשפט חמודי, ובהזדמנות אחרת כשאדוני יצא הוא אמר לי "אני לא
16 פראיר, אתה עוד תראה", וכן הלאה וכן הלאה וכן הלאה. אי אפשר
17 לנהל ככה משפט. אז או שהתופעה נעצרת כאן ועכשיו, או שאנחנו
18 נתחיל כולנו לגרד בראש ונשאל את עצמנו את השאלה האם אפשר בכלל
19 לנהל ככה משפט.

20 העד, מר י: שתי מילים, כמה מילים ואני אסביר לאדוני".

21

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

26. ומעמ' 74 מצאנו :

1
2
3 "...אלה המלצה, ובוודאי ובוודאי שאני לא מסכים לצורת

4 ההתבטאויות שמדי פעם אתם חוטאים בהן.

5 העד, מר י : כמו למשל?

6 כב' השופט שני : כמו למשל חמוד.

7 העד, מר י : מה, מה פסול בזה?

8 כב' השופט שני : אתה לא מבין?

9 העד, מר י : מה פסול? אם אני אומר לאדוני חמוד, תגייד לי חמוד.

10 עו"ד ג: די, ח, מספיק.

11 העד, מר י : לא, אני, זו לא היתממות.

12 כב' השופט שני : אדון, אדון י.

13 העד, מר י : אז אם אדוני נפגע אני מתנצל על זה, אבל אני אגיד

14 כבודו,

15 כב' השופט שני : אדון י, אדוני הוא אדם בפני עצמו, הוא ראוי

16 לכבוד כאדם, ולכן הוא לא מקבל ממני כינויים בשום צורה שבעולם.

17 העד, מר י : אני לא חושב שאדוני,

18 (מדברים יחד)

19 כב' השופט שני : אני אומר עוד פעם, כשאתה אומר לבית

20 המשפט ולא מבין למה, "המשחק מכור" שוב ושוב, אז לאדוני יש בעיה,

21 אם הוא לא מבין שאי אפשר לנהל ככה משפט. אז את האזהרה הדרושה

22 נתנו. כל כך מקווה שאדוני יבין אותה, שאין לו מושג כמה.

23 העד, מר י : משפטים יפים. משפטים יפים. לא, לא, שנייה, באמת,

24 אדוני, שתבין מאיפה כואב. ב-25.10.11,

25 כב' השופט שני : אני לא שאלתי.

26 העד, מר י : אדוני אמר לי, אמר לי במילים האלה,

27 כב' השופט שני : סליחה".

28
29 27. בעמוד 88 נרשם כך :

30 "כב' השופט שני : שמינית, יובהר ויודגש כי מטעם זה, וטעם זה

31 בלבד, מלבד למומחה הגרפולוגית, ככה לשון המסמך, הנתבע לא נשא,

32 ואין בכוונתו לשאת בתשלום שהוא למומחה כלשהו,

33 העד, מר י : נכון. נכון.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 כב' השופט שני: לא לצוואה המזויפת, ולא להסכם הגזילה, הרי
2 מדינת ישראל אינה ברוכה במשאבים וגם הפרוטה אינה מצויה בכיסו
3 של הנתבע, ועליו להיזהר ולעשות את הכול כדי למנוע הוצאות מיותרות
4 למדינת ישראל ולעצמו, מה גם שלא על הנתבע, ככה, אני קורא פשוט
5 את סעיף 7.
6 העד, מר י: כן, כן, כן.
7 כב' השופט שני: לשאת בתוצאות מחדלי ומעללי תלמידו של
8 כבודו ומנהל העיזבון המודח, בהינתן העובדה כי בהחלטה מיום 24.9.12
9 כבודו הוא זה שבחר להטיל דווקא על תלמידו את המשימה, כלשון
10 ההחלטה "אני מבקש ממנהל העיזבון ובהתאם לכך אני נותן צו
11 בהתאם".
12 העד, מר י: כן.
13 כב' השופט שני: נדמה כי בעניין זה אין צורך עוד להוסיף. כך
14 כתבת בסעיף 7.
15 העד, מר י: אני יכול? אני יכול רגע שנייה?
16 כב' השופט שני: אתה רוצה לראות את המסמך?
17 העד, מר י: אני פה אמרתי,
18 כב' השופט שני: אתה כתבת. אתה כתבת בהבהרת הנתבע
19 בבקשה לעיכוב הליכים.
20 העד, מר י: כן, אז אני,
21 כב' השופט שני: הבהרה שהוגשה ב-19.2.
22 העד, מר י: אני יכול לראות אותה רגע?
23 כב' השופט שני: בוודאי".
24
25 .28 ובעמ' 89 נרשם כך:
26 "העד, מר י: אהה, פה, פה הודעתי שאני לא מתכוון להשתתף
27 בפארסה הזה. והכוונה פה הייתה, רגע, הנה, הנה.
28 כב' השופט שני: רגע, פה תרמת לנו עכשיו עניין חדש. כשאתה
29 אומר פארסה, אתה מתכוון למה? להליך המשפטי.
30 העד, מר י: בוודאי.
31 כב' השופט שני: מול מי הפארסה?

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 העד, מר י: למה שמתנהל פה בבית משפט במשך תקופה ארוכה,
2 שאדוני נותן, נותן לי הוראות לשלם כסף לתלמיד שלו, אני משלם, אני
3 משלם למומחה.
4 כב' השופט שני: זאת אומרת אתה מכנה,
5 העד, מר י: רגע.
6 כב' השופט שני: הבנתי. בוא נחזור על השאלה.
7 העד, מר י: רגע, אבל עכשיו אנחנו מגיעים לפה לחמש. דקה.
8 כב' השופט שני: לא, אנחנו מגיעים לשבע.
9 עו"ד ג: במקום לשכנע אותו אתה מרגיז אותו עוד יותר.
10 כב' השופט שני: סליחה,
11 עו"ד ד: אל תתערב.
12 כב' השופט שני: עורך דין ג אתה טועה, אני לא מתרגז בכלל. זה
13 מה שאתה לא מבין, שאני לא מתרגז. השאלה היא אם אנחנו יכולים
14 לעצמנו, להרשות לעצמנו, כולנו כולל האדון י ואדון ש, לכולנו יש מניות
15 שוות בבעלות על מערכת המשפט הישראלית. היא של כולנו. היא לא
16 שלך באופן פרטי ולא שלי. השאלה אם אנחנו יכולים להרשות לעצמנו
17 לנהל הליך בזו הלשון ובזו הצורה, ואיזה בתי משפט יהיו לנו אם ככה
18 נרשה. זה הכול".
19

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

29. בעמ' 93 מצאנו את התובע אומר כך :

3 "העד, מר י: כן, נכון, נכון, נכון, גם אם אני היה לי שופט תובע
4 הייתי שותק, מה".

ההחלטה לסיכומים:

30. כעת גדשה הסאה וכך החלטתי בתום הפסקה קצרה אותה ביקשתי עוד קודם לכן:

"החלטה"

9 סבור אני, שהתנהלותו של מר י, יכול והיא מצדיקה את אמירתו של
10 עורך דין ד, גם את האזהרה שנתתי קודם לכן, לפיה לא ניתן לנהל הליך
11 משפטי אגב גידופים, הטחה בבית המשפט שהמשחק מכור, כינויו של
12 בית המשפט כ"חמוד", השמעת אמירות שלא מקומן, לעתים גם
13 אמירות שספק אם נכונות למשל היותו של עורך דין .. נחמני בנו של
14 השופט נחמני.

15 כך או אחרת הזהרתי אגב הדיון היום שאם לא יחזרו, בייחוד אדון י,
16 הלא גם כל הפועל מכוחו ומטעמו, לטיעון בנימוס, כפי המקובל, יכול
17 ונמצא את עצמנו בפני שאלה האם ניתן להמשיך ולנהל את ההליך
18 המשפטי.

19 אבקש לקבל תשובות מהצדדים בשלוש שאלות. שאלה ראשונה האם
20 למרות שדוקטרינת הצו החוסם לא התקבלה במשפט הישראלי בשנות
21 ה-80, הלא הגענו למצב ולפיו מן הראוי ליתן צו חוסם בהליך שבפניי.
22 השאלה השנייה היא, אם לא יהיה זה מן הראוי לדחות את ההליכים
23 אותם מגיש אדון י, מהנימוק הפשוט שהוא עצמו כתובע אינו מאפשר
24 את ניהול ההליך שהוא עצמו הגיש, כדי כך שמן הראוי לדחות את
25 התובענה להבדיל ממחיקתה. והשאלה השלישית עוסקת בשאלה מדוע
26 לא אורה, אם התשובה היא בשלילה לשתי השאלות הקודמות, על
27 הפקדת ערובה כתנאי להבטחת התנהגותו הטובה בהמשך ההליכים. כל
28 שלושת השאלות נוגעות ממילא בזכויות דיוניות של אדון י. איני רוצה
29 להחליט בחופזה".

31 31. אסביר לרגע למה כוונתי באמרי "גדשה הסאה". סבור אני, כי זכות הגישה לערכאות

32 חשובה דיה על מנת שלא יסכרו דלתות ביהמ"ש, גם בפני תובע (להבדיל מנתבע אשר נקרא

33 אל ההליכים ולא יזמם) עקב מקרה בודד ובטרם ניתנה אזהרה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
32. לכל ברי שזכותו של אדם לקבל יומו בביהמ"ש אינה כוללת את הזכות להתנהג ככל העולה על רוחו, אין בה את הזכות להטיח דברי בלע בביהמ"ש, לטעון ביודעין טענות שאינן אמת (וראה למשל טענת "אין ראייה" ופרשת "בנו של השופט נחמני") לטעון טענות המנוגדות לדין (וראה טיעונו של ב"כ התובע לפיו לאחר שהוכרעה טענת פסלות ניתן לעלותה שוב ושוב בשורת בקשות חוזרות לצורך "השלמה") גם לא הזכות להרבות הליכים שלא לצורך.
33. לעניין זה יפה הביטוי אין עונשין זולת אם מזהירים תחילה, אך ברור כי לא ימצא חולק על כך שהתובע הוזהר שוב ושוב, כי אם ימשיך בדרכו לא יאופשר לו להמשיך בהליך.
- טענות התובע:**
34. במתכוון אניח לפירוט יתר של טענות הנתבעים להן אתייחס אגב הכרעת הדין, ואחל בסריקת תמצית טענות התובע וכך סבר הוא בסיכומיו:
- א. בשיטה האדוורסרית לא היה ביהמ"ש רשאי להעלות את הסוגיה ביוזמתו.
- ב. ההחלטה נועדה למנוע בירור ענייני לעניין מנהל העיזבון "עו"ד צ" וממתן הוראה למנהלי העיזבון לשאת על חשבונם באיסוף מסמכים.
- ג. משנדרשה נוכחות מאבטח בדיונים כשחש ביהמ"ש מאויים ולכן פנה אליו התובע בכינוי "חמוד".
- ד. מוכחות כל הטענות בדבר פגם שנפל בהתנהגות התובע וגם אם היו נכונות מדוע יסבלו שותפיו לעמדה בתיק ההתנגדות לצוואה.
- ה. מניעת התובע מלהמשיך בהליכים תחליש את שאר בעלי הדין.
- ו. אין שום ראייה על התנהגות בעייתית מצד התובע והתובעים לא הוכיחו כי כך ארע.
- ז. אין לקשור בין התנהגות התובע בעבר להתנהגותו בדיון האחרון.
- ח. ככל שנפל פגם יש לטפל בו אגב פסה"ד כאשר זה יינתן בכל התיקים.
- ט. החלטות ביהמ"ש אסור שיתייחסו לאירועים קודמים שכן זהו "ניהול חשבונות" הלוקה גם בשיהוי.
- י. דברי התובע לביהמ"ש, "חמוד", "שופט תובע", "מתנהג כמו עו"ד שלכם", ו"משחק מכור", אינן עילה להפסקת ההליכים.
- יא. ממילא התובע לא נותן אמונו בביהמ"ש ולכן גישתו לגיטימית לכן גם טען טענת פסלות.
- יב. אם סבר ביהמ"ש כי התובע גדש את הסאה היה עליו לפסול עצמו ולא להפסיק את ההליך (וראה סעיף 17).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 יג. הסמכות ליתן צו חוסם נתונה לשיקול דעת ביהמ"ש ורק במקרים חריגים
2 וקיצוניים שאינם בגדר רשימה סגורה, אך צו חוסם הוא מנוגד למעשה לתקנת
3 הציבור.
4 יד. צו חוסם לא ניתן לתת כנגד תובעים סידרתיים ולביהמ"ש בישראל אין סמכות
5 ליתן צו כזה.
6 טו. אין סמכות להטיל ערבות להבטיח התנהגותו הטובה של התובע ולכן כעולה מכל
7 האמור לעיל, יש להמשיך ההליכים "ללא שום התערבות מגדרית זו או אחרת" (!?)
8
9 35. אומר ואציין, כי לא מצאתי טיעון כלשהו מצד שני בעלי בריתו של התובע אלו נהגו משל אין
10 הדברים נוגעים להם. מכאן למד אני כי הם בבחינת מי שבחרו להיות שותפי דרך, שותפי
11 עמדה ומכאן גם שותפי גורל לטיעוני התובע.
12

טענות הנתבעים:

- 13
14 36. את טענות הנתבעים ניתן לתמצת כך:
15 א. אחי התובע שותפיו לדרך הם וב"כ אחד לכולם.
16 ב. התובע נקט ריבוי בלתי סביר וטורדני של הליכים רובם הליכי סרק ובחוסר תום
17 לב. תוך שהוא נוקט בכפל הליכים ומתעלם מהחלטות ביהמ"ש.
18 ג. התנהלות התובע חסרת תום לב והיא בבחינת שימוש בהליכי ביהמ"ש לרעה.
19 ד. שימוש לרעה בהליכי ביהמ"ש מגביל את זכות הגישה לערכאות של הלוקה בו.
20 ה. לביהמ"ש יש סמכות לדחות התובענות גם ליתן צו חוסם ומאליו ברור שאם לא כן,
21 יש להורות על הפקדת ערובה ופסיקת הוצאות ההליך.
22

דיון והכרעה:

תחום הדין

- 23
24
25 37. מהלך אני ראשית בין שתי תקנות:
26 ראשית, תקנה 101(א)(3) המאפשרת לביהמ"ש דחיית תובענה "מכל נימוק אחר על פיו הוא
27 סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה..."
28 שנית, תקנה 91(א) הקובעת בזו הלשון: "בית המשפט או הרשם רשאי, בכל עת, להורות כי
29 יימחק או יתוקן כל ענין בכתב טענות שאין בו צורך או שהוא מביש או עלול להפריע לדיון
30 הוגן בתובענה, לסבכו או להשהותו. כמו כן רשאי בית המשפט או הרשם להורות על
31 מחיקה או על תיקון של כתב טענות שלא קוימו לגביו הוראות תקנות אלה".
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 38. שתי תקנות אלו בהצטרפן להוראת סעיף 75 לחוק ביהמ"ש [נוסח משולב] התשמ"ד-1984
2 מהווים מבואה ומסגרת לדיון שבפנינו.
3
- 4 39. אימתי ואם ניתן ליתן צו חוסם? אימתי נדחית או נמחקת תובענה? ואימתי יש לערוב את
5 המשך ההליך בהוצאות, תשובה לכך תמצא בפסיקה.
6
- 7 **טענות התובע – דיון ראשוני:**
- 8 40. מוצא אני, כי חלק לא מבוטל מטענות התובע דינן להידחות מתוך האמור בהן עצמן.
9
- 10 41. לשיטתי, זכותו של תובע לתבוע ואולם אם באופן מתמיד מתנהל הוא בדרך שאינה נסבלת
11 ובגילוי חוסר דרך ארץ קיצוני מצידו, כמו מנע התובע במו ידיו מעצמו את זכותו לקבל סעד
12 או להמשיך בניהול ההליך.
13
- 14 42. אם תרצה תאמר זאת כסברתה של כב' השופטת חני שירה בתמ"ש (ראשל"צ) 29020/06 ל.א.
15 נ' ל.ט (פמ"מ) לאמור, כי זכות הגישה לערכאות אינה אוטומטית והיא לעולם דורשת מן
16 הפונה תום לב וניקיון כפיים בהתנהלותו ובמניעיו.
17
- 18 43. טיעונו הראשון של התובע נדמה בעיני לא רק כאבסורד אלא גם כעזות מצח של ממש.
19 לשיטת התובע, משמצויים אנו בשיטה אדוורסרית יכול הוא לגדף את ביהמ"ש כאוות נפשו,
20 להגיש שוב ושוב בקשות בהן כבר ניתנה החלטה, לטעון טענות שאינן אמת וביהמ"ש יהא
21 אנוס לסבול כל זאת בחריקת שן וריפיון ידיים ולא לפעול למניעת ביזויו. שכן לשיטת
22 התובע "השיטה האדוורסרית" מחייבת את ביהמ"ש שלא לומר דבר, לבלוע עלבוננו ולהתיר
23 לתובע לעשות כרצונו עד אשר אולי יאות הצד שכנגד (אשר ממילא מחה שוב ושוב על
24 התנהגות התובע) להגיש עוד בקשה, ואם תוגש בקשה כזו צריך ביהמ"ש ויכול הוא רק
25 להתלונן במשטרה.
26
- 27 44. לו התקבל טענת התובע, כמו אמרת שיכול תובע לעמוד באולם לחרף ולגדף כפי שעשה
28 התובע ו"אין מה לעשות".
29
- 30 45. טיעון שכזה המושמע ע"י עו"ד שהציבור משלם שכרו אגב סיוע משפטי מייצר חוסר נוחות
31 הוא שהרי עוה"ד גם עוזרו של ביהמ"ש הוא ולא רק ב"כ התובע.
32
- 33 46. בעמ' 48 לפרוטוקול מצאנו כך:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 "העד": הבאת מאבטח. נכון חמוד. נכון.
2 כב' השופט שני: איך קראת לי?
3 העד: חמוד.
4 כב' השופט שני: יש לך עוד משהו להגיד?
5 עו"ד ג: ח...!
6 העד: מה אתה רוצה, אתה חמוד.
7 כב' השופט שני: מה שאני רוצה זה שאתה תחליט.
8 העד: כן.
9 כב' השופט שני: או שתאפשר לי לנהל משפט".
10
11 47. האם באמת טוען ב"כ התובע ברצינות, כי לנוכח דרך התנהלותו של מרשו יחשה ביהמ"ש
12 ולא יעשה דבר.
13
14 48. גם בטענות הקונספירציה של התובע, לפיהן נועדה ההחלטה למנוע דיון בהתנהלות מנהל
15 העיזבון בעבר אין ממש שכן ההחלטה נבעה במישרין מהתנהלות התובע ומי בשם שמים,
16 לאחר שהוזהר התובע שוב ושוב על פני שורת דיונים, הכריחו לחזור ולחרוץ לשון ?
17
18 49. טענתו הנוספת של התובע, גם היא הולמת אותו ואת דרכו.
19 אומר התובע, כי לדעתו חש ביהמ"ש מאויים (על ידיו) ולכן במין "פטרנליזם" שברור רק
20 לכותב הסיכומים, ביקש התובע כביכול "להרגיעו" בנוקטו בכינוי "חמוד".
21
22 50. המעיין בפרוטוקול, כפי שאך עתה הבאתיו, יבין על נקלה, כי מדובר בלשון זלזול, ביזוי
23 ולעג.
24
25 51. כעת מגיעים אנו לטענה נוספת של התובע ולפיה מוכחשת כל טענה בדבר פגם שנפל
26 בהתנהלותו.
27
28 52. אמור מעתה, כי כותב הסיכומים סבור שכל שהבאנו לעיל המצויין בפרוטוקולי ביהמ"ש
29 "לא הוכח" ואינו מעיד על פגם ואילו אני סבור, כי זה החפץ לטעון כך כנראה אינו מבין פגם
30 בהתנהלות מהו ומתי בלתי סביר לחלוטין לטעון "לא הוכח". האם באמת חפץ כותב
31 הסיכומים לשכנעני, למרות הערותיו למרשו בפרוטוקול, כי התנהלות התובע היא בגדר
32 התנהלות "רגילה"? שמא "סבירה"?
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 סבור התובע, כי אין לקשור בין העלבונות שהטיח בביהמ"ש בעבר לעלבונות אותם הטיח
2 כעת, משמע לא שיטה ועניין החוזר על עצמו אלא כל ביזוי לגופו.
3
- 4 53. אלא מאי ? שתפיסה זו של התובע מוטעית היא מעיקרא ומכמה טעמים :
5 א. ראשית, אין זה סביר לראות בכל התנהגות בלתי ראויה של התובע, כאילו ארעה
6 "בפעם הראשונה" גם כשהיא חוזרת ונשנית.
7 ב. אם מקובל עלינו העיקרון שאין עונשין זולת אם קודם לכן משתמשים בסעד קיצוני
8 פחות של אזהרה, הכיצד יסביר ביהמ"ש, כי נתן ושוב ונתן לתובע הזדמנות לתקן
9 דרכיו בטרם ינקוט סנקציה קיצונית יותר, אם תתקבל הטענה ולפיה יש לשכוח
10 ממעשי העבר ולעסוק רק במקרה "האחרון"?
11 ג. עקרון המידתיות המובא בסעיף 8 לחוק יסוד כב' האדם וחירותו מחייב את ביהמ"ש
12 למידת סובלנות סבירה בטרם יחמיר את הסנקציה בהבינו כי אין מנוס. משכך אין
13 לנתק בין התנהגותו העקבית של התובע, כדי בידוד אירוע אחד משל לא היו כל
14 האחרים.
15 ד. מבחינת טיעוני התובע מגיעים הדברים למעין שיאו של אבסורד שעה שזה טוען, כי
16 יש לקרוא על ביהמ"ש "שיהוי" משעה שלא דחה את תביעות התובע כבר במטר
17 העלבונות הראשון.
18 ה. מעבר לעובדה, כי טענת שיהוי נבחנת לעולם במבחן הנסיבות הספציפיות ומבחן
19 הזמן הסביר לתגובה [וראה תמ"ש (ת"א) 10246-12-09 ל' נ' ב' (פמ"מ)] צריך אדם
20 למידה לא מבוטלת של ציניות על מנת לטעון "לשיהוי" בתגובה לשורת מעשים
21 שהוא עצמו עשה.
22
- 23 ו. לתפיסתי אכן נדרש ביהמ"ש לסנקציה פחותה במקרה ראשון ולסנקציה גוברת
24 כאשר מתעלם התובע מן האזהרה אך מדובר ברצף מעשים שאין לנתק ביניהם.
25
- 26 55. טענתו הבאה של התובע גם היא בבחינת התעלמות מוחלטת ומתרומתו לכך שהתנהגותו
27 אינה מאפשרת את המשך ניהול המשפט.
28
- 29 56. טוען התובע, כי את הדיון בסוגיית התנהגותו כולה יש לדחות עד למתן פסה"ד בתביעותיו
30 כולן.
31
- 32 57. הפועל היוצא של קבלת טענה זו כמוהו כהמשך ההתעלמות מדרך התנהגותו של התובע,
33 הותרתו להמשיך ולנהוג כרצונו, משולח לשון ומשולח רסן והמשך של וברור (כל כמה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 שירשה זאת התובע) התביעות לגופן. שהרי לשיטת התובע, לא נפל בהתנהלותו "שום פגם"
2 בוודאי לא פגם שלא ניתן לרפאו על דרך ההתנצלות (שכבר שמענו בעבר) השמעת גידוף
3 חדש, התנצלות וחוזר חלילה.
4
- 5 .58 הדברים מביאים אותי לטיעוני הבא של התובע ולפיו כינויי הגנאי שהשמיע צריכים להביא
6 לפסילתי ולא להפסקת הדיון.
7
- 8 .59 צא וחשוב מהו שטוענים התובע ובי"כ ? אלו אומרים שבכל עת בה יחרף בעל דין את
9 ביהמ"ש יגרום הוא לפסילת המותב (בבחינת הענשת הנפגע במקום תגובה לפוגע) וכל
10 שנדרש לבעל דין שהמותב אינו נושא חן בעיניו הוא לגדף את ביהמ"ש על מנת לגרום
11 לפסילת המותב. הוא עצמו כך לשיטתו אינו צריך לסבול דבר בגין מנהגו. מדובר לדעתי
12 בטענה ותוצאה אבסורדיים שיש לדחותן לחלוטין.
13
- 14 .60 מסכים אני, וכך גם הנתבעים, עם טיעוניו של התובע ולפיו רק במקרים חריגים וקיצוניים
15 יינתן צו חוסם אך דומני שהמקרה שבפני כזה הוא.
16
- 17 .61 בשאלה האם יש לביהמ"ש בישראל סמכות לתת צו חוסם אם לאו, אדון בהמשך ומשעה
18 שסבור אני, כי דין תביעת התובע להידחות, אין טעם גם לעסוק בשאלת חלות תקנה 519
19 לעניין פסיקת ערובה על המקרה שבפני.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

טורדנות :

62. כאמור שתי טענות ניצבות כנגד התובע, הראשונה, עניינה בשימוש בהליכי ביהמ"ש לא בתום לב, על דרך ההכבדה במזיד על הדיון, הגשת בקשות בעצמו וע"י ב"כ, במקביל, הגשת בקשות חוזרות בעניינים שכבר הוכרעו וריבוי הליכים שלא לצורך.

63. אין עורר כי זה 15 שנה מנהל התובע הליכים כנגד הנתבעים ובסיכומי הנתבעים נסרקו לא פחות מ-14 תיקים שעניינם תביעות שהגיש התובע ב-3 השנים האחרונות.

64. לפחות בשני מקרים באחרונה (תמ"ש 23691-02-12 ותמ"ש 9901-07-12) סיימתי באמרי באחת:

"58. משכך ובהיטי בסכסוך הכולל ואת דרך התנהלותו של התובע, על כרחי מגיע אני למסקנה כי אין בתובענה דבר, זולתי נסיון של התובע לעשות שימוש בזכות דיונית על מנת להכביד על הצד האחר.

59. ובאופן מפורש אומר כי העובדה שלתובע קיימת זכות דיונית לתבוע, עדיין אין משמעה שהוא רשאי לעשות שימוש שלא בתום לב בזכויותיו הדיוניות." (ההדגשה לא במקור).

ובאחרת:

"25. הרושם המתקבל הוא שהתובע אינו חס על זמנו של בית המשפט ובוודאי לא על יריביו לדיון, והוא מכביד על ההליכים בהגשת תובענה בטרם עת, לשם הגשת תובענה" (ההדגשה לא במקור – א.ש.).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1
2 .65. בהביננו כי התובע פועל לעניין תביעותיו בעזבון בהיותו זכאי על פי המצב המשפטי כעת לכ-
3 2.7% מן העזבון או אם יצלחו תביעותיו לכל היותר ל-1/8 ממנו. מכבידים הדברים
4 שבעתיים עד כי דומה שהתובע חפץ בניהול ההליכים לשם אגב הטחת עלבונות לכל עבר
5 (המעין בפרוטוקולים השונים, והאחרון שבהם במיוחד, ימצא גם נאצות המופנות כלפי
6 אחרים).

7
8 .66. כזכור, שוב ושוב מצאתי בפניי בקשות כפולות ועיתים אף תובענות כפולות פעם חותם
9 התובע ופעם חותם בא כוחו והדברים מדברים בעד עצמם.

10
11 .67. ביום 16.6.13 בת"ע 6842-10-11 היא תביעת אחי התובע, כתבתי כך:

12 "למעשה יוצרים המתנגדים מעין מעגל שוטה ולפיו מחד הם מגישים
13 תובענות ובקשות כאילו כבר זכו בהליכים, בהם הם נוקטים מכח זכויות
14 פוטנציאליות אשר אולי יגיעו לידיהם בסופו של יום, וכאילו כבר
15 הוכרעה הסוגיה ומאידיך הם אינם ממהרים כלל לאפשר את בירור
16 טיעונם בין על דרך הימנעות או עיכוב פירעון שכ"ט מומחה ובין על דרך
17 בקשת עיון במסמכים בלויית בקשות לפסיקתא שאינן תואמות תמיד
18 את החלטותיי.

19 הסוגיה כולה מאופיינת בריבוי חריג של בקשות ותובענות שיש בהן כדי
20 לסרבל ולהכביד על ההליך המשפטי והבקשה שבפני בכלל זאת."

21
22 וביום 14.8.13 בתביעות של ש לפינוי ודמי שימוש (תמ"ש 12846-10-12, 12809-10-12),
23 כתבתי בהתייחס לנקיטת הליכים בכפל על ידי ש:

24 "אמור מעתה כי בהיותו צד לאותם הליכים של התנגדות לצוואה וביטול
25 המתנה וכמי שנתן תצהיר אגב אותו תובענה אותה מחקתי, נחשב התובע
26 כמי שהיה ער לאותו פס"ד ולמרות זאת ובתוך כ- 4 חודשים לאחר מתן
27 פסה"ד ביקש הוא לנסות כוחו בתובענת פינוי זהה ושוב אגב כינוי
28 הנתבעים "פולשים" – טענה אותה דחיתי".

29
30 ועוד:

31 "מבין אני היטב, כי אגב 'מלחמתו' בנתבעים חפץ התובע להכביד
32 עליהם, אלא שמטרה שכזו אינה בין המטרות הראויות של ההליך
33 המשפטי".

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
68. אלא שריבוי הבקשות והתובענות לא נבלם רק בסוגיית העזבון, והוא גלש גם לתפיסת עולמו של התובע 1 אשר נועדה בין הלהך איימים ובין למשיכת ההליכים "סתם" ולפיה בקשות לפסלות שופט לעולם אין להן סוף.
69. ביום 17.2.14 מצאתי עצמו נאלץ לכתוב כך בתמ"ש 24590-02-14:
- "כאשר נסמכת הבקשה, בין השאר על הטענה אותה כבר דחיתי ולפיה נטלו לעצמם המבקשים את הזכות להגיש בקשת פסלות שכבר הוגשה ונדחתה בנימוק כי בדעתם להגיש בקשה "מלאה", די בכך כדי לדחות את הבקשה. הרי זכור הכלל כי טענות פסלות יש להגיש בהזדמנות הראשונה.
- יכול אדם לבחור להעלות טענת פסלות כפי העולה על דעתו אך אין הוא יכול להרשות לעצמו לחזור ולהעלותה שוב ושוב בנימוק שפעם מדובר בבקשה "מלאה" ופעם מדובר "בשינוי נוסח".
- הטענה ולפיה מדובר בבקשה מלאה לא רק מתעלמת מהחלטותיי הקודמות אלא שהיא מנוגדת לכלל בדבר סופיות הדיון ובתוך שעו"ד ג בורא לעצמו דין ולפיו ניתן להגיש שוב ושוב את אותה בקשה.
- בשורת הזדמנויות ולמרות החלטותיי כותבים המבקשים כי יגישו את הבקשה תוך שהם מתעלמים מכך שאין להם זכות להגיש בקשות חוזרות גם אם לשיטתם מלאות הן והתנהלותם כמורה כהתעלמות מהחלטותיי".
70. משכך, שבה הבקשה והועלתה כאילו לא הוחלט בה דבר, הפעם על ידי האח ש ושוב נאלצתי לדחותה (וראה פרוטוקול הדיון האחרון).
71. זאת ועוד. התובע לא הסתפק בריבוי הבקשות והתובענות (עשרות שלא לומר מאות) על מנת לעכב ולהכביד על בירור ההליכים בהם הוא עצמו נקט.
72. התובע הודיע שלא ישלם למומחים אשר מונו, לבקשתו. לעניין זה ראה "הבהרת הנתבע בבקשה לעיכוב הליכים" מיום 19.2.14, ת"ע 29600-05-12 (בקשה 48 בתיק ההתנגדות), בכותבו בלשון האופיינית להתנהלותו:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 "שמינית, יובהר ויודגש, כי מטעם זה בלבד וזה בלבד, מלבד למומחית
2 הגרפולוגית, הנתבע לא נשא ואין בכוונתו לשאת בתשלום שהוא
3 למומחה כל שהוא, לא לצוואה המזויפת ולא להסכם הגזילה..."

4
5 73. כאשר אופשר לו לבקשתו עיון במסמכים, המטיר התובע שלל בקשות בהתעלם מהחלטות
6 אשר ניתנו בהן לרבות בקשות למתן פסיקתאות אשר נועדו להטיל על זולתו את המצאת
7 המסמכים ולא הואילו מספר הארכות מועד שניתנו לבקשת התובע על מנת שיצהיר כי די לו
8 והוא מוכן לקיים סוף סוף הליך הוכחות.

9
10 בצדק הפנו הנתבעים בסעיף 15.3 לסיכומיהם, כך:
11 ראה לעניין 'משיכת הליכים על ידי בעל דין', רע"א 83/01 וייס נ' מרדכי, פ"ד נח(3) 730, 732
12 (2001) (המשנה לנשיא ש' לוי):

13 "שום מערכת שיפוטית לא תוכל לשאת משיכת הליכים שיפוטיים ללא
14 סוף תוך ניצול לרעה של סדרי הדין ובזבוז של משאביה. תהליך עשיית
15 הצדק איננו שייך רק למתדיין בודד במנותק מהאינטרסים של יריביו,
16 וזכות הגישה לבית המשפט אינה כוללת בחובה את הכוח לפגוע מעבר
17 למידה הראויה באינטרסים לגיטימיים של בעלי הדין שכנגד"

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

וגם:

"התדיינות שאינה פוסקת, היא – היא היוצרת עיוות, מבוכה ועוול"
[ראה דברי כב' השופט סולברג: ת"א (שלום י-ם) 4582/03 ידיעות
תקשורת בע"מ נ' פרופ' צימרמן, פס' 24 (פורסם בנבו 24.2.04). הדברים
צוטטו אגב הסכמה גם על ידי בית המשפט העליון – רע"א 3511/09
קמטק בע"מ ואח' נ' אורבוטק בע"מ ואח'].

74. דומה כי על הטורדנות הסדרתית (וגם על היות התובע ואחיו – שותפים בבחינת אחד) לא
יהא עורר, השאלה היא מה משמעותה.

בראי הדין, דחיית תובענה:

75. בפתח דברי לעניין זה אזכיר שוב, כי אם חפץ עם ישראל במערכת שיפוט יעילה, בלתי תלויה
והוגנת אין הוא יכול להשלים עם זילות בית המשפט ושופטיו, התנכלות גלויה או סמויה
להם, ניסיון להלך עליהם אימים או ביזויים. אין הוא יכול גם להשלים עם טורדנות גרידא
שבינה לבין עשיית צדק אין מאום שעה שכל כל עניינה בהכבדה ובהטרדה.

76. כתב בין השאר כב' השופט משה ברעם במאמרו "הליכי סרק אזרחיים" (פורסם בעלי
משפט, תשס"ז, מעמ' 135):

"במציאות המשפטית הרווחת, אנו עדים לא פעם לנקיטתם של הליכים
משפטיים אזרחיים ללא יסוד עובדתי או משפטי סביר ו/או לניהולם
בחוסר תום לב משיקולים זרים, למטרה אחרת ותוך שימוש לרעה
בהליכי בית המשפט (להלן – הליכי סרק).
פוטנציאל לנזק ממשי בשל נקיטת הליכי סרק מצוי בגדרן של עתירות
לסעדים זמניים, בהליכים לביצוע פסקי-דין ובהחלטות שיפוטיות
אחרות במסגרת ההוצאה לפועל. אלה, שהן פולשניות מטבען ופוגעות
בזכויות יסוד מוקנות בדרך של הגבלה על חירותו, על תנועתו של הנתבע
ועל רכושו, מחייבות זהירות יתר כלפי דרך ניהולם וקבלת הסעד
המבוקש בגדרם.

ואולם, בעוד שלסיכולם של הליכי סרק בהוצאה לפועל ישנה תרופה
אפשרית בגדרה של 'טענת פרעתי', הרי שבעניין סעדים זמניים קשה
עד מאוד לסכלם מראש לנוכח נסיבות קבלתן. בדרך כלל במעמד צד אחד,
על בסיס ראיתי חלקי וחסר ובתנאי אי-ודאות. לפיכך טוהר ההליכים

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 הדיוניים וניהולם בתום לב על בסיס עילה מבוססת, הכרחי לקיומו של
2 הליך תקין והוגן.
3 המקור העיקרי שמכוחו ניתן לעתור כנגד הליכי סרק, אם כי באופן
4 חלקי, מעוגן בתקנות סדר הדין האזרחי, שמכוחן ניתן לקבל תרופה
5 דיונית, בהתאם לנסיבות העניין. פתיחת הליכים מחייבת ברגיל תשלום
6 אגרה על פי הכללים שנקבעו, ולאחריהם רשאי בית המשפט למחוק
7 תובענה על הסף, בין משום שאינה מגלה עילה, בין משום היותה
8 טורדנית או קנטרנית, וכן בשל עילות נוספת שאינן מנויות בתקנות. כן
9 הוא רשאי לדחות תובענה על הסף, בין היתר, בשל מעשה בית דין,
10 התיישנות או שימוש לרעה בהליכי בית המשפט".

11
12 (וראה ע"א 2452/01 פ"ד נח(1) 577, וכן ראה זוסמן, "סדרי הדין האזרחי", מהדורה
13 שביעית, מעמ' 397).

14 "בנסיבות אלה יוצא הצד הנפגע מתוסכל וממורמר, שכן אין בדחיית
15 התובענה ובמתן צו להוצאות כדי ליתן מזור מלא לנזקיו, בהיותם רבים
16 ומגוונים, נוסף על הפגיעה בזכותו להליך הוגן ותחושתו המוצדקת בדרך
17 כלל, שלפיה "חוטא יוצא נשכר". תחושה זו, שלפיה "הצדק לא נעשה"
18 (לפחת לא במלואו), יש בה, בהיבט המצרפי, כדי לפגוע באמון ציבור
19 המתדיינים בבית המשפט, ובטווח הארוך יש בה כדי לתרום לפגיעה
20 ביוקרתו של בית המשפט בעיני הציבור, עד כדי פגיעה בשלטון החוק
21 בבחינת 'אין דין ואין דין'. לא זו אף זו, היעדר תרופה מתאימה עלולה
22 לשמש תמריץ לניהול הליכי סרק, שכן בהערכה כלכלית מושכלת,
23 תוחלת הסיכון בניהולם קטנה מהתועלת הנפסדת בגינם".

24
25 77. בעמ' 138 למאמרו (שם) הצביע כב' השופט ברעם על כך שיש להכיר בחובת זהירות מושגית
26 של תובע כלפי יריבו בדין, יש לפעול בתגובה לניהול רשלני של הליכים משפטיים ובכל
27 מקרה יש להביט בסוגיות כולה דרך משקפי עקרון תום הלב "שמצודתו פרושה על כלל
28 המערכת המשפטית בישראל". (וראה: ע"א 700/81 פז נ' פז, פ"ד לח(2) 736, רע"א 6339/97
29 רוקר נ' סלומון, פ"ד נה(1) 199.

30
31 78. לטעמו של כב' השופט ברעם, אין מדובר רק בתופעה שיש ללחום בה ולמנעה, היא גם בגדר
32 עוולה חוקתית (וראה בעמ' 139 שם).

33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 כתבו הנתבעים מסעיף 20 לסיכומיהם, כך: 79.

2 "משאינו נדרש לשלם מכיסו מאומה לשם כך, התובע מנצל לרעה את
3 זכויותיו ומגיש הוא אינספור הליכי סרק נעדרים כל בסיס עובדתי ו/או
4 משפטי.

5 ולעניין זה ראה: רע"א 9331/10 לוינ ואח' נ' אביבי ואח', עמ' 10-11: "לו היה
6 התובע בעל אמצעים, הוא לא היה מסכן את כספו על ידי הגשת תובענה
7 חסרת סיכוי, אך אם ההליך מוגש חינם, מה איכפת לו להגיש תובענה
8 חסרת שחר או 'לנפח' את תביעתו..." (הדגשה לא במקור).

9
10 בהלכת שילה (ברע"א 305/80 שילה נ' רצקובסקי, פ"ד לה(3) 449 (1981), הוחל עקרון תום
11 הלב גם על הפן ההליכי-פרוצדוראלי של עמידה על זכויות במשפט. וכך נקבע על ידי כב'
12 השופט ברק:

13 "חובתו של בעל דין להפעיל את כוחותיו המשפטיים-דיוניים 'בדרך
14 מקובלת ובתום לב', מטילה עליו את החובה לפעול, כפי שבעל דין הגון
15 וסביר היה פועל במקומו. המבחן לפעולתו זו אינו מבחן סובייקטיבי, ואינו
16 מותנה בגישתו האינדיבידואלית של בעל הדין באשר לנכון ולראוי ... המבחן
17 הראוי הוא זה, הלוקח בחשבון את נסיבותיו המיוחדות של המקרה, אך
18 מעביר נסיבות אלה בכור ההיתוך של ההתנהגות ההגונה והסבירה.
19 במסגרת זו יש לדרוש, כי בעלי דין לא יהיו זאבים זה לזה, אם כי אין
20 לדרוש, שיהיו מלאכים זה לזה. יש לעמוד על כך כי יתנהגו זה כלפי זה כבני
21 אדם הגונים וסבירים. אי קיומה של חובה זו עשוי להביא, בנסיבות
22 מתאימות, לכך כי הפעולה המשפטית לא תשתכלל..."

23
24 הלכת שילה היא שהפכה לאמת מידה מעשית ולתנאי המרכזי בטרם הפעלת סמכותם
25 הטבועה של בתי המשפט לסלק הליך מחמת שימוש לרעה בהליכי משפט.
26 בבג"צ 5918/07 פלוניות נ' בית הדין הרבני הגדול ואח' _טרם פורסם 23.6.09 (להלן:
27 "הלכת פלוניות) נקבע מפי כב' הנשיאה בייניש:

28 "אין חולק כי לצד האיסור על שימוש לרעה בהליך השיפוטי, מסורה
29 בידי בית המשפט סמכות טבועה למתן סעד דיוני בגין ניצול לרעה
30 של הליכי משפט. מדובר בסמכות שבשיקול דעת – הן לעניין עצם
31 הענקת הסעד והן לעניין מהות הסעד שניתן ... עמדה זו תואמת את
32 החזקה הפרשנית הנגזרת ממרכזיותו של עקרון תום-הלב בשיטתנו
33 המשפטית, ולפיה הנחה היא כי תכליתו של דבר חקיקה הינה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 להגשים את עקרון תום-הלב ואת הטעמים המונחים בבסיסו"
2 (ההדגשה לא במקור).
3

4 כן ראה דבריו של ד"ר אבישי אדד בסיכומו נושא זה מתוך ספרו, "שימוש לרעה בהליכי
5 משפט – הגנה דיונית מפני ניצול לרעה של זכות הגישה לערכאות התשע"ג-2013, עמ' 50 :
6 "להפעלת הכוח הנתון לבעל הזכות (הקונקרטי) הנטענת לשם עמידה על
7 זכות זו בערכאות צמודה החובה להפעיל את הזכות בתום לב, בהגינות
8 ובסבירות. הכפפתו של בעל הזכות להפעלתה בתום לב ובסבירות כלפי
9 בעל הדין היריב מצביעה על עמדה ערכית אותה אימצה שיטת המשפט
10 שלנו, שבמסגרתה הפעלת כוח הגישה לבית המשפט מותנה במימוש
11 באופן ראוי ומידתי, כדרך שבני אדם הגונים וסבירים היו נוהגים זה כלפי
12 זה. מעיקרון תום הלב גם נגזרת חובת בעלי הדין שלא להטריד את בית
13 המשפט ולגזול מהזמן השיפוטי העומד לרווחת כלל הציבור באמצעות
14 נקיטת הליכים או העלאת טענות שאינם צריכים לעניין הנדון, באופן
15 העלול להפריע לקיום דיון הוגן וענייני בשאלות שבאמת שנויות
16 במחלוקת בין בעלי הדין. הנה כי כן, זכויות דיוניות כפופות, אף הן,
17 לחובה לממשן בדרך מקובלת ובתום לב. רתימת סדרי הדין על מנת
18 להקשות על בירור תובענה, בין היתר על דרך שימוש חסר תום לב בהליכי
19 המשפט וכפועל יוצא מכך עולים כדי שימוש לרעה (דיוני) בהליכי משפט.
20 בית המשפט מוסמך אפוא אינהרטיית לחסום גישה ממתדיין חסר תום
21 לב המבקש לעשות את ההליך המשפטי קרדום לניצול לרעה של זכות
22 הגישה לערכאות" (הדגשה לא במקור).
23

24 הפן הדיוני של דוקטרינת השימוש לרעה בהליכי המשפט כהגדרתה על ידי ד"ר אדד :
25 "הגדרת הפן הדיוני של דוקטרינת השימוש לרעה בהליכי משפט
26 מתמקדת בשאלה הנורמטיבית: האם תוכנה של הפנייה לבית המשפט,
27 לרבות תכניהם של טיעון או התבטאות מסויימים במהלך ההתדיינות,
28 הוא לגיטימי וסביר בנסיבות העניין באופן העולה בקנה אחד עם חובת
29 תום הלב כלפי בעל הדין שכנגד ועם טובתה של מערכת המשפט וציבור
30 המתדיינים הקיים והפוטנציאלי הבא בין כתליה."
31
32

וגם :

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 "תכליתו היסודית של הפך הדיוני של דוקטרינת השימוש לרעה בהליכי
2 משפט היא בעיקרה תכלית של מניעה מראש מהליך משפטי הנגוע
3 בשימוש לרעה בהליכי משפט להמשיך ולהתברר בבית המשפט, **על מנת**
4 **למנוע פגיעה בבית המשפט, בציבור המתדיינים בפועל ובכוח וכדי**
5 **לצמצם התגבשות נזקים של ממש לבעל הדין שכנגד** (כמו למשל במקרה
6 הקיצוני של תובע טרדן המגיש תביעות באופן סדרתי ושיטתי, לעיתים
7 יהיה מדובר במניעה מראש של עצם נקיטת ההליך והגשתו לרישום – "צו
8 חוסם")." (ראה עמ' 303 לספר).

9
10 ובאשר למטרותיה החשובות של הדוקטרינה, עליהן עמד אדד בספרו:

11 **1. "שמירה על טוהר הליכי המשפט וענייניות ההליך השיפוטי** – מחובתו של בית

12 המשפט לשמור על טוהר הליכי המשפט וענייניות ההליך השיפוטי, על כן רשאי
13 ומוסמך בית המשפט להצר צעדיו של המבקש לחבל בטוהרם של הליכי
14 המשפט. שימוש לרעה בהליכי משפט פוגע בטוהר ההליך השיפוטי, באשר הוא
15 רותם אותו לצרכים בלתי ענייניים.

16 **2. זכויות גישה לערכאות וחירות התדיינות הוגנות בבתי המשפט** – פרקטית, לא

17 תיתכן זכות גישה לערכאות לכל" אם לא תתקיים התדיינות הוגנת בבתי
18 המשפט. הטלת אחריות, בין באמצעים מהותיים ובין באמצעים דיוניים,
19 עשויה להרתיע בעלי דין פוטנציאליים מפני ניצול לרעה של הליכי המשפט,
20 ובדרך זו יתפנו יותר משאבי זמן וכוח אדם הולמים לטיפול בהתדיינות
21 הראויות לבירור.

22 **3. מניעת פגיעה בבעל דין בחסות ההליך המשפטי שלא לצרכי אותו הליך או**

23 **בחוסר תום לב** – גם אם רצון היוזם לא היה להשיג יתרונות מחוץ להליך
24 המשפט, הרי שאם מבחינה אובייקטיבית יש בנקיטתו משום חוסר סבירות,
25 היעדר תום לב או חוסר הגינות – די באלה כדי להתיר לבית המשפט לשקול
26 את מחיקתו או דחייתו".

27 (ראה עמ' 16 לספר).

28
29 80. אגב תמ"ש (ת"א) 61704-06-13 (פמ"מ) כתב חברי כב' סגה"נ השופט נפתלי שילה :

30 **"יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט הינה בעלת**
31 **משמעות ראייתית, כאילו היתה זו ראייה נסיבתית".**

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 נפנה מכאן לפסה"ד אשר ניתן ברע"א 1957/12 חלה נ' כהן (פמ"מ) בידי כב' השופט צ.
2 זילברטל.
3
- 4 81. אותו פס"ד (אשר עסק בבקשה לביטול פס"ד) איבחן בין שני סוגי בעלי דין, בין זה אשר
5 התנהגותו נבעה מהיסח הדעת או מהתרשלות, לבין זה אשר התעלם מדעת מן ההליך
6 השיפוטי.
7
- 8 82. לדעתי התעלמות מדעת מן ההליך המשפטי על דרך אי הגשת כתב טענות או אי התייצבות
9 חמורה הרבה פחות מהכבדה מכוונת על הדיון, התעלמות מהחלטות, והצהרות אי אמת
10 ביודעין או הטחת נאצות בביהמ"ש. מכאן שפסיקתו של כב' השופט זילברטל לעניין
11 המתעלם מדעת מן ההליך, כוחה יפה מכח קל וחומר לגבי זה המבזה את ביהמ"ש או עולב
12 בו.
13
- 14 83. מסביר כב' השופט זילברטל (שם) כי הסעד הקיצוני המביא למתן פס"ד בתובענה על דרך
15 דחייתה או מתן פס"ד בה:
16 **"ישמר למקרים קיצוניים בהם בעל הדין הראה זלזול בוטה והתעלם**
17 **מדעת מן ההליך"**.
18
- 19 לעומת זאת כאשר מדובר בהתרשלות ניתן להסתפק "במחיקת התביעה".
20
- 21 84. מסתבר שהדרך אל דחיית התובענה או מתן צו חוסם יכול ותעבור גם דרך סעיף 72(א) לחוק
22 ביהמ"ש שם נאמר:
23 **"(א) אדם שבעת דיוני בית משפט עושה באולם בית המשפט,**
24 **בלשכתו של שופט או סמוך למקום הדיון, אחד המעשים**
25 **שלהלן, רשאי בית המשפט לצוות על הרחקתו, ורשאי הוא,**
26 **לאחר שהתרה באדם שיימנע מהפרעה והוא לא שעה להתראה,**
27 **להענישו על אתר במאסר עד שלושה חדשים או בקנס:**
28 **(1) מתנהג בדרך של אלימות או אימים**
29 **או בדרך פרועה או מבישה;**
30 **(2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או**
31 **אי-הסכמה לפעולה משפטית או**
32 **להחלטה של בית המשפט;**

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 מאיים על פקיד בית המשפט או (3)
2 מפריע לו בצורה אחרת למלא
3 תפקידו;
4 מפריע בדרך אחרת לדיוני בית
5 המשפט".
6
7 ואכן, אגב אחד הדיונים בהכרח, התרתי בתובע, בכווני במפורש גם לאותו סעיף וכרגיל ללא
8 הועיל.
9
10 ארחיב בעניין זה ואומר כי אין ביהמ"ש חייב גם במקרה של התנהגות גסה לעצור או לקנוס .86
11 תובע. עיתים די לו שיפנה לסעיף ויסתפק בפסיקת הוצאות אשר במקרה שלנו נפסקו ואין
12 ספק שלא נפרעו מעולם.
13
14 לעניין מהותו של סעיף 72 לחוק מסביר ספרו של זוסמן בין השאר כי: .87
15 "סעיף 72 לחוק בתי המשפט מקנה שיקול-דעת לשופט היושב בדין לענוש
16 אדם המפריע לדיוני בית המשפט. התכלית שביסוד סמכות זו ושיקול
17 הדעת שבצדה, נועדו לשמור על כבודם של בית המשפט ושל בעלי הדיון,
18 להקפיד על יעילות הדיון ותקינותו וכן להגן על אמון הציבור בבית
19 המשפט ובשלטון החוק."
20
21 משחזרה התנהגות התובע ונשנתה, גם סעד ההוצאות לא הואיל וברור כי לא די בסנקציה .88
22 שבסעיף 72 אזי אין טעם במעצרו של התובע לזמן קצר.
23
24 ובעצם מה בצע לי במעצר התובע שהרי תביעתו בידיו, רוצה לקדמה יתנהג כיאות, אין הוא .89
25 רוצה, לא יזכה הוא לסעד ומשכך הופך ענין מעצרו של התובע לבלתי מידתי או דרוש
26 בנסיבות העניין.
27
28 כתבה כב' הנשיאה ביניש (כתוארה דאז) אגב בש"א 6479/06 בנק דיסקונט נ' שנפ (פמ"מ): .90
29 "מחובת תום-הלב הדיוני נגזר האיסור על ניצול לרעה של הליכי משפט.
30 תכליתו של איסור זה כפולה: במישור הציבורי, מטרתו לשמור על
31 התקינות והטוהר של ההליך השיפוטי ולמנוע מבעל-דין להשתמש לרעה
32 בבתי-המשפט ובכך לפגוע בהשלטת הצדק. במישור הפרטי, מטרתו למנוע
33 תוצאות בלתי הוגנות בין בעלי-הדין המתדיינים בפני בתי-המשפט. (ראו

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 והשוו: דברי השופט דורנר בע"א 513/89 interlego A/S נגד Exin-
2 Line Bros. S.A. ואח', פ"ד מח(4) 133, פסקה 10).
3 השאלה מהו שימוש לרעה בהליך השיפוטי, אינה ניתנת לתשובה אחידה
4 וממצה. קשה להגדיר מראש מתי תעלה התנהגות של בעל-דין כדי ניצול
5 לרעה של ההליך השיפוטי; קל יותר לזהות את הפסול שבהתנהגות זו
6 כאשר נתקלים בה. בדומה לעקרון תום-הלב, אף האיסור על ניצול לרעה
7 של הליכי-משפט מבוסס בעיקרו על אמת-מידה אובייקטיבית, הנבחנת
8 בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה לגופו. כוונותיו הסובייקטיביות של בעל-
9 הדין והשאלה האם פעל בזדון עשויות להשליך על המסקנה האם עשה
10 שימוש לרעה בהליכי משפט; עם זאת, עיקרו של המבחן בעניין זה הינו
11 סבירות והגינות, קרי – כיצד היה נוהג בעל דין סביר והגון בנסיבות
12 העניין. התפיסה שבבסיס אמת-המידה האמורה הינה כי השמירה על
13 האינטרס האישי של בעל דין צריכה להיעשות תוך התחשבות בציפיות
14 הדיוניות המוצדקות של הצדדים האחרים להליך, ותוך מילוי חובותיו של
15 בעל-הדין כלפי בית המשפט; זאת, על-מנת לאפשר דיון והכרעה
16 במחלוקות שהובאו בפני בית-המשפט, תוך הבטחת הליך שיפוטי תקין
17 והגון לפרט ולציבור בכללותו.
18
19 לצד האיסור על שימוש לרעה בהליך השיפוטי, מסורה בידי בית-המשפט
20 **סמכות טבועה למתן סעד דיוני בגין שימוש לרעה בהליכי משפט**. (ראו
21 והשוו: דברי השופט שי' לוינ בע"א 539/78 לואל ואח' נ' לויס ואח', פ"ד
22 לד(4) 286, פסקה 7; רע"א 6339/97 רוקר נ' סלומון, פ"ד נה(1) 199,
23 בפסקה 19 לפסק-דינו של השופט חשין; עוד ראו: י' זוסמן סדרי הדין
24 האזרחי (1995) 400). סמכות זו הינה חלק מהסמכויות הנתונות בידי
25 בית-המשפט בשל עצם אופיו של המוסד השיפוטי ולשם הסדרת
26 התנהלותו התקינה של הדיון השיפוטי, במטרה לאפשר לבית-המשפט
27 להכריע בסכסוכים המובאים בפניו. מדובר ב"אותה סמכות מינימאלית
28 בענייני נוהלי יעילות המשפט וצידקתו, הדרושה לבית המשפט כדי שיוכל
29 למלא את התפקיד שלמענו הוא קיים: עשיית משפט צדק". (דברי השופט
30 ברנזון בד"נ 22/73 בן שחר נ' מחלב, פ"ד כח(2) 89, 96; עוד ראו: דברי
31 הנשיא ברק בבג"ץ 3914/92 לב נ' בית הדין הרבני האזורי ואח', פ"ד
32 מח(2) 491, בפסקה 8; דברי השופט חשין בע"א 6185/00 עו"ד מאהר נ'
33 מדינת ישראל ואח', פ"ד נו(1), 366, בפסקאות 15-16).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1
2 סמכותו של בית המשפט למתן סעד דיוני בגין שימוש לרעה בהליך
3 השיפוטי הינה סמכות שבשיקול-דעת – הן לעניין עצם הענקת הסעד והן
4 לעניין טיבו של הסעד הניתן. משך השנים ראה בית-משפט זה ליתן
5 סעדים דיוניים שונים בגין ניצול לרעה של הליכי-משפט, בהתאם
6 לנסיבותיו של כל מקרה לגופו. (ראו למשל: סילוק תובענה על הסף כאשר
7 הגשתה עלתה כדי שימוש לרעה בהליך השיפוטי: ע"א 8/54 לייזרוביץ נ'
8 לייזרוביץ, פ"ד כח(2) 439, 436 מפי המשנה לנשיא זוסמן; מניעת חקירה
9 קנטרנית של עד שעלתה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט: בג"ץ 91/74
10 גבארה נ' בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, פ"ד כח(2) 525, 518 מפי
11 כב' השופט ח' כהן; סירוב ליתן סעד הצהרתי במקום בו עשה התובע
12 שימוש לרעה בהליכי משפט: ע"א 539/78 לואל הנ"ל, באמרת-אגב של
13 השופט לויין בפיסקה 7 לפסק-דינו; קבלת טענות בדבר "השתק דיוני"
14 לשם מניעת שימוש לרעה בהליכי משפט: ע"א Interlego 513/89 הנ"ל
15 מפי השופטת דורנר, ורע"א 4224/04 בית ששון בע"מ ואח' נ' שיכון
16 עובדים והשקעות בע"מ ואח', פ"ד נט(6) 645 מפי השופטים גרוניס
17 ורובינשטיין; וכן דחיית בקשה לביטול פסק-דין שניתן במעמד צד אחד,
18 כאשר אי התייצבותו של המבקש לדיון שיקפה זלזול בוטה בהליך
19 השיפוטי: רע"א 3454/04 ורקר נ' הראל (טרם פורסם), בפיסקה 4
20 להחלטתה של השופטת פרוקצ'יה).
21
22 יודגש כי הפעלת סמכותו של בית-המשפט לשם הגנה על הגינותו של
23 ההליך השיפוטי ומניעת ניצולו לרעה, אינה נעשית בחלל ריק. הגינות
24 ההליך השיפוטי ותקינותו אינם ערכים מוחלטים ויש לאזנם עם זכויות
25 ואינטרסים מתחרים (ראו והשוו: ע"פ 5121/98 ישכרוב נ' התובע הצבאי
26 הראשי (טרם פורסם), בפיסקה 68 לפסק-הדין). אל מול האינטרס
27 הציבורי והפרטי בשמירה על תקינות ההליך השיפוטי ובהגנה על
28 התכליות המונחות בבסיס כללי הפרוצדורה האזרחית ובהן – סדר,
29 בהירות, יעילות, וודאות בניהול הליכי המשפט; ניצבים זכויות
30 ואינטרסים נוגדים, ובהם – זכות הגישה לערכאות וזכותו של בעל-דין
31 לקבל הזדמנות מלאה לבירור עניינו בבית-המשפט.
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 **כידוע, זכות הגישה לערכאות מהווה זכות יסודית וחשובה בשיטתנו**
2 **המשפטית, אשר יש הרואים בה זכות חוקתית על-חוקית (ראו: ע"א**
3 **733/95 ארפל אלומיניום בע"מ נ' קליל תעשיות בע"מ, פ"ד נא(3) 577,**
4 **בפיסקאות 6 ו-10 לפסק-דינו של השופט גולדברג ובפיסקה 31 לפסק-דינו**
5 **של השופט חשין; ע"א 6805/99 תלמוד תורה הכללי נ' הוועדה המקומית**
6 **לתכנון ולבניה בירושלים, פ"ד נו(5) 433, בפיסקה 12 לפסק-דינה של**
7 **השופטת פרוקציה ומכלול האסמכתאות המובאות שם). מרכזיותה של**
8 **זכות הגישה לערכאות בשיטתנו המשפטית נגזרת מהצורך להבטיח כי מי**
9 **שטוען כי הוא זכאי לסעד משפטי, יוכל להביא את עניינו בפני הערכאות**
10 **השיפוטיות, על-מנת שאלה תוכלנה להכריע בדבר (ראו: דברי השופט**
11 **גרוניס בע"א 1480/04 מליבו ישראל בע"מ נ' מדינת ישראל – משד הבינוי**
12 **והשיכון (טרם פורסם)). בהתחשב במרכזיותה של הזכות האמורה, נפסק**
13 **כי בית-המשפט ייזהר מנעילת שעריו בפני בעל-דין בגין התנהלות דיונית**
14 **חסרת תום-לב, פן תיפגע יתר על המידה זכותו היסודית של בעל-דין**
15 **לגישה חופשית לערכאות. ובלשונו של השופט ריבלין: "תפקידם של בתי**
16 **המשפט הוא להכריע בסכסוכים, והכלל הוא כי אין לנעול את שערי בית-**
17 **המשפט בפני תובע המבקש סעד, אלא מטעמים כבדי משקל". (ראו: דברי**
18 **השופט ריבלין בע"א 2452/01 דרור אורן נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ,**
19 **פ"ד נח(1) 577).**
20
21 בהתחשב בכך, על דרך הכלל, לא יסרב בית-המשפט להידרש להליך
22 שהוגש בפניו מן הטעם של שימוש לרעה בהליכי משפט, ויעדיף מתן
23 סעדים אחרים כגון: זקיפת חוסר תום-הלב לחובתו של בעל-דין (ראו:
24 בש"א 2236/06 חממי נ' אוחיון ואחי' (טרם פורסם), בהחלטת השופטת
25 פרוקציה; רע"א 7474/06 לוי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ ואחי' (טרם
26 פורסם), בהחלטת השופט גיובראן) או השתת הוצאות על בעל-הדין בגין
27 התנהגותו האמורה (ראו: ע"א 2722/06 גינות לאה בע"מ ואחי' נ' בנק
28 המזרחי בע"מ (טרם פורסם), בפיסקה 10 להחלטתה של השופטת נאור;
29 רע"א 1514/06 תדיראן מוצרי צריכה בע"מ נ' שאול (טרם פורסם),
30 בהחלטתו של השופט גרוניס). רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות
31 דופן, כגון – ניצול לרעה בוטה של ההליך השיפוטי, זלזול חמור בהליכי
32 המשפט או ניסיון זדוני להכשלתם. עשוי בית-המשפט לבוא למסקנה,

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 **כי יש לסלק על הסף את ההליך שהוגש בפניו וזאת בגין חוסר תום-לב**
2 **קיצוני של בעל-הדין שהגישו.**

3
4 **הנה כי כן, בית המשפט יפעיל את סמכותו למתן סעד בגין התנהלות**
5 **דיונית חסרת תום-לב ובהתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין,**
6 **ובהם: שמירה על הגינות ההליך השיפוטי והגנה על התכליות המונחות**
7 **בבסיס סדרי הדין מחד-גיסא; אל מול זכות הגישה לערכאות וזכותו של**
8 **בעל-דין לקבל הזדמנות מלאה לבירור עניינו בבית-המשפט מאידך-גיסא.**
9 **בבואו להכריע בדבר מתן סעד בגין שימוש לרעה בהליך השיפוטי, יאזן**
10 **בית המשפט והאינטרסים האמורים, בשים לב לכלל נסיבות העניין**
11 **שבפניו ובהן: טיב ההתנהגות הנדונה של בעל-הדין – האם עלתה כדי**
12 **התחכמות, תחבולה, שרירות לב, זלזול בבית-המשפט או הכשלת הצד**
13 **שכנגד וההליך בכללותו; מצב נפשי של בעל-הדין – האם השימוש לרעה**
14 **בהליך השיפוטי נעשה בהיסח הדעת, מתוך טעות או רשלנות או שמא**
15 **במתכוון; היקף ועוצמת הפגיעה בכללי הפרוצדורה הרלוונטיים ובתקינות**
16 **ההליך השיפוטי; וכן מידתיות הסעד המבוקש נוכח הפגיעה האפשרית**
17 **בזכויותיו של בעל-הדין.**

18
19 91. והרי לך התורה כולה ולא על רגל אחת.

20
21 92. אם תרצה כותרת להלכה אשר הבאתי לעיל, טול לך את ע"א 2451/01 אורן נ' מגדל חברה
22 לביטוח פ"ד נח(1) 577 ותאמר מתוך התקציר (וראה בפסה"ד בעמ' 583):

23 "לבית המשפט סמכות טבועה למנוע שימוש לרעה בהליכי משפט, כמו כן
24 לבית-המשפט קנויה סמכות טבועה לסלק תובענה על הסף – אם
25 במחיקתה ואם בדחייתה – מקום שבו עשה בעל-דין שימוש לרעה בהליכי
26 משפט. עם זאת השימוש בסמכותו הטבועה של בית המשפט ייעשה
27 בזהירות."

28
29 93. אמור מעתה כי שוגה התובע ככל שהוא מתיימר לייחס "חוסר סמכות" לדחיית תביעותיו.
30

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1
2 .94 אמרה כב' הנשיאה בייניש בהלכת בש"א 6479/06 (שם):
- 3 "עקרון תום-הלב מהווה עקרון-על בשיטתנו המשפטית "אשר מצודתו
4 פרושה ... על כלל המערכת המשפטית בישראל" (דברי השופט אלון בע"א
5 700/81 פז נ' פז, פ"ד לח(2) 736, 742). מעקרון זה נגזר כי על בעלי הדין
6 להפעיל את הזכויות והחובות המעוגנים בכללי הפרוצדורה האזרחית
7 בדרך מקובלת ובתום-לב. עליהם לפעול באופן סביר והוגן במסגרת ניהול
8 הליכי המשפט וזאת בהתחשב במכלול נסיבות העניין. (ראו: דברי השופט
9 ברק בבר"ע 305/80 שילה ואח' נ' רצקובסקי ואח', פ"ד לה(3) 449, 461;
10 דבריי ברע"א 2919/01 אושרוביץ נ' ליפה (פריד), פ"ד נה(5) 592, 597-598;
11 דברי השופטת פרוקצ'יה ברע"א 1415/04 סרביאן נ' סרביאן, פ"ד נט(2)
12 444, 440; ע"א 9542/04 רותם חברה לביטוח בע"מ נ' נחום (טרם פורסם),
13 בפסקה 8 לפסק-דינו של השופט ריבלין). חובת תום-הלב משתרעת על
14 ההליך האזרחי כולו, אם כי משמעותה של החובה והשלכותיה בהקשר
15 של סדרי-הדין טרם גובשו במלואן והדבר יבחן ממקרה למקרה. (להצעת
16 מודל שמטרתו להתאים את חובת תום-הלב הדיונית לתכליתם של סדרי
17 הדין האזרחיים, ראו: ד' שוורץ סדר דין אזרחי – חידושים, תהליכים
18 ומגמות (תשס"ז) 66 ואילך; עוד ראו: ד' שוורץ "תחולתו של עקרון תום-
19 הלב בסדר הדין האזרחי" עיוני משפט כא (תשנ"ח) 295).
- 20
- 21 .95 ולעניין זה הבהיר השופט בדימוס אורי גורן, בספרו סוגיות בסדר הדין האזרחי בעמ' 166 כי
22 גם שימוש לרעה בהליכי ביהמ"ש די בו כעילה לדחיית תביעה, קל וחומר כשלוקה התנהגות
23 בעל הדין בחוסר תום לב.
- 24
- 25 .96 למעשה שימוש בלשון "משתלחת, בוטה ופוגענית בביהמ"ש" תגרום גם אפילו היא נעשית
26 לראשונה, לאי בירור ההליך, למצער עד לתיקון המעוות (וראה עמ"ש (ת"א) 7790-03-12
27 (פמ"מ) מפי כב' השופט ש. שוחט.
- 28
- 29 .97 כמעין אתנחתא נפנה לרגע קט לפסק דינו המאלף של כב' השופט ע. בנימיני בת"פ (ת"א)
30 3318/99, פ"מ, תש"ס, ג', 198 שם נאמר בין השאר כדלהלן:
- 31 "היסוד העובדתי שבעבירה לפי הרישא של סעיף 255 לחוק העונשין הוא
32 אמירה או כתיבה של "דבר" על שופט (הרכיב ההתנהגותי) לעניין כהונתו
33 (הרכיב הנסיבתי). היסוד הנפשי שבעבירה הוא מודעות לטיב המעשה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 (קרי כתיבה או אמירה של הדבר הפוגע) ולקיום הנסיבות שבעבירה (קרי,
2 שהדבר נעשה לעניין כהונתו של השופט). בנוסף, נדרשת כוונה מיוחדת
3 לפגוע במעמדו שלה שופט. העבירה של זילות בית-המשפט היא עבירה
4 התנהגותית, ולא תוצאתית, שכן אין צורך להוכיח פגיעה בפועל (209ז-
5 210א).

6 אין באמירה או בכתיבה של דבר כלשהו במטרה לפגוע במעמדו של שופט,
7 אלא יש לפרש את המונח "דבר" ככולל ביטוי של זילות כלפי בית-
8 המשפט. פירוש זה מתבקש לאור זאת שהוראת סעיף 255 לחוק מגבילה
9 את חופש הביטוי".

ועוד:

10
11
12 "ההבחנה הראשונה היא בין זילות שמקורה באיש ציבור, בעיתונאי או
13 באזרח מן השורה המביע דעתו על החלטה שיפוטית, על שופט מסוים או
14 על קבוצת שופטים, לבין בעל דין במשפט הנוקט ביטויי זילות כנגד
15 השופט שדן בעניינו. במקרה האחרון אמנם קיים חופש ביטוי, אך
16 האינטרס הציבורי שבקיומו איננו עומד בדרגה שווה לזו של האינטרס
17 הקיים במקרה הראשון (245ג 238א).

18 ההבחנה השנייה היא בין הבעת ביקורת על החלטה שיפוטית לגופה של
19 החלטה לבין הטחת עלבונות וגידופים לגופו של שופט במטרה לפגוע
20 במעמדו (238א)".

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1
2 אמור מעתה כי בהתנתן התנהגות קיצונית הנעשית בחוסר תום לב דיוני שלא לומר בכוונה
3 רעה רשאי גם רשאי ביהמ"ש לדחות תובענה בוודאי רשאי הוא למחיקה.
4 הפועל היוצא מן האמור לעיל הוא כי דין תביעות התובע להידחות.
5
- 6 מגיעים אנו לשאלה הבאה המונחת לפתחי והיא שאלת היכולת ליתן, כנגד בעל דין כגון
7 התובע צו חוסם.
8
- 9 **צו חוסם:**
- 10 לשיטת התובע קלים הדברים ופשוטים, בהתנהלותו לא נפל פגם וממילא נטול ביהמ"ש
11 סמכות ליתן כנגדו צו חוסם.
12
- 13 אחזור ואגש לסוגיה כפי הפנייתם של הנתבעים בסעיף 32 לסיכומיהם שם כתבו.
14 סעיף 75 לחוק בתי המשפט המצוין לעיל מעניק לבתי המשפט
15 האזרחיים "סמכות כללית לתת סעד".
16
- 17 ועוד, "הסמכות הטבועה של בית המשפט לנהל אתה משפט
18 משתרעת על כל עניין המתרחש באולם בית המשפט ומחוצה לו
19 והקשור למשפט" (ראה: בג"צ 305/89 עו"ד ניר נ' בית משפט
20 השלום (תעבורה) למחוז חיפה ואח', פ"ד מה(3), 214 (1991).
21 (השופט ברק).
22
- 23 לטעמי צו חוסם אינו נשקל רק עת מדובר בבעל דין טרדן המגיש תובענות סרק או בקשות
24 סרק. צו חוסם יכול להינתן גם עקב עילה שונה, קשה יותר בחומרתה, לאמור זילות
25 ביהמ"ש.
26
- 27 אין עורר כי הסדר חקיקתי המאפשר הוצאת צו חוסם בתוך תחומי ישראל אינו קיים כשם
28 שאין עורר כי הלכת ע"א 181/75 אלון נ' מ"י פ"ד כט(2) 124 קבעה כי הדוקטרינה כולה
29 אינה בנמצא.
30
- 31 אלא מאי שמאז אמצע שנות השבעים חלפו עברו כ-40 שנה, החברה השתנתה, חוק יסוד כב'
32 האדם וחירותו הענין זכויות גם לנתבעים והפיכת השיח היום יומי למשתלח ומתלהם לא

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 פסחה גם על סביבת ביהמ"ש והיא דורשת מענה מבלי לאפשר למערכת המשפט להתנהל,
2 משל חיים אנו בתקופה שרק שנתיים לאחר מלחמת יום הכיפורים.

3
4 105. טענו הנתבעים מסעיף 44 לסיכומיהם כך:

5 "בפסק דין תמ"ש (י-ם) 25202-09-10 ר.י נ'. ע.י. (פורסם בנבו 20.3.11) –
6 להלן "עניין פלונית" בית המשפט קבע כי בידו הסמכות להעניק לתובעת
7 צו שיחסום בעד הנתבע מלשוב ולפנות לערכאות ללא קבלת היתר מראש
8 לעשות כן, וזאת הן מכוח הסמכות הכללית ליתן וסעד הקבועה בסעיף 75
9 לחוק בתי המשפט והן מכוח סמכותו הטבועה, אך יש לעשות בסמכות זו
10 שימוש זהיר ולייחדו למקרים קיצוניים וחריגים בלבד.

11
12 על פי דברי אדד בעמ' 295 לספרו, בפסק הדין בעניין פלונית – "ראה בית
13 המשפט לסטות מההלכה המחייבת בישראל ולהרחיב מאוד את גזרי
14 סמכותו הטבועה של בית המשפט וסמכותו הכללית וקיבל את התביעה.
15 וכך ביקש ליישב את הסתירה עם הלכת אלון בציינו:

16
17 "ואולם, נראה כי המדובר במקרה [הלכת אלון] יוצא דופן
18 אשר אין בו כדי להעיד על ההלכה המקובלת בכל הנוגע
19 לצו חוסם, שכן מלשון החלטת בית המשפט המחוזי באותו
20 עניין עולה כי גישתו של מר אלון לערכאות הספציפיות
21 נחסמה לחלוטין, מבלי שניתנה לו כלל האפשרות לבקש
22 את רשות בית המשפט לנקוט בהליך מסוים. כלומר:
23 המדובר היה בצו קיצוני במיוחד, חריג בהיקפו. זאת ועוד,
24 וכאמור לעיל, מאז כתיבתו של פסק הדין ע"א 183/75 דב
25 אלון נ' מדינת ישראל הנ"ל ניתנו פסקי דין אחרים אשר
26 הכירו בסמכות בית המשפט ליתן צו חוסם, הן עפ"י חוק
27 והן מכוח סמכותו הטבועה. אך דובר בהם על "צו חוסם"
28 הניתן כנגד בעל דין, צו אישי החוסם בעדו מלנהל הליך
29 בחו"ל במקביל להליך הננקט בישראל. עם זאת מהותית
30 לעניין הסמכות ליתן צו אין הבדל בין נקיטה ב"צו חוסם"
31 כאשר מדובר בהליך בחו"ל לבין "צו חוסם" כשמדובר
32 בעצם הגשת תביעה לבית המשפט. אך "צו החוסם"
33 הגשת תביעה הינו צו חמור יותר וקיצוני יותר מחסימת

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 נקיטה בהליך בבית המשפט בחו"ל ברם מקור הסמכות
2 שווה, מקור הסמכות הינו הסמכות הטבעית של בית
3 המשפט והסמכות הכללית הקבועה בסעיף 75 חוק בתי
4 המשפט (נוסח משולב) כמפורט לעיל. מבחינת מדיניות
5 שיפוטית אף נראה כי, אין לסגת מן ההכרה בסמכות
6 האמורה המאפשרת נקיטה באמצעי האפקטיבי ביותר
7 למיגור תופעת הטורדנות, אמנם במשורה במקרים
8 המתאימים ואכן הנדירים – להסדרת מעמדו המשפטי
9 של הצו החוסם". " (הדגשה לא במקור).

10
11 106. השקפתו של התובע על הסוגיה מצאה לה ביטוי מסעיף 21 לסיכומיו וכך:

12 "לא מצאנו מקרה דומה, בו נתבקש וגם ניתן צו שמטרתו לחסום הגת
13 תביעות בישראל. הפסיקה המעטה שקיימת עסקה במצב בו מבקש בעל
14 דין בישראל למנוע הגשת תביעה בחו"ל, או להיפך: ברע"א 714/96
15 פריסקל נ' בורנשטיין (להלן: "עניין פריסקל") התבקש בית המשפט ליתן
16 כנגד אחיה של המבקשת, צו חוסם שיאסור עליו להגיש עתירות כנגדה
17 באנגליה, מקום מגוריה. השופטת שטרסברג-כהן דחתה אתה בקשה, תוך
18 שקבעה את מקור הסמכות להוצאת צו שכזה ומספר כללי יסוד לבחינת
19 עתירה שכזו.

20
21 כעקרון-על קבעה ד השופטת שטרסברג-כהן כי:

22 "השיקול המרכזי והחשוב ביותר הוא שיקול הצדק המוכרע על-פי
23 נסיבותיו של כל מקרה לגופו". הסמכות להוצאת צו חוסם מופעלת על-פי
24 שיקול-דעתו של בית המשפט, שבמסגרתו עליו לקבוע את המדיניות
25 הראויה בהוצאת צווים כאלה. נקודת המוצא להפעלת שיקול הדעת היא,
26 כי יש להימנע ככל שניתן מלחסום בפני אדם גישה לבית-משפט, וכי יש
27 לנהוג במתן צו כזה משנה זהירות, לתתו במשורה ולייחדו למקרים
28 קיצוניים וחריגים בלבד. השיקול המרכזי והחשוב ביותר הוא שיקול
29 הצדק המוכרע על-פי נסיבותיו של כל מקרה לגופו (עמודים 763-ה-ו,
30 764).
31

32 השיקולים הללו אינם מהווים רשימה סגורה. יש לשקול, מחד גיסא, את
33 הפגיעה הצפויה בצד המבקש את הצו אם לא יינתן, ומאידך גיסא, את

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 הפגיעה הצפויה בצד האחר אם יינתן נגדו צו זה. יש לתת את הדעת
2 לשאלה אם בפתיחת ההליך בפורום הזר יש משום מהלך דיוני המכוון
3 לפגוע בצד המבקש את הצו או למנוע מזכות המגיעה לו כדין; או אם
4 הדבר נעשה לצורכי איום או סחיטה ואם הוא פוגע בעקרונות צדק
5 מהותיים ודיוניים. יש לזכור **שהוצאת צו כזה, הפוגע בזכות** היסוד של
6 אדם להביא את עניינו לפני **בית המשפט**, עלולה להיחשב **כנוגדת את**
7 **תקנת הציבור**. (עמוד 764-דז).

8 גם ברע"א 778/03 אינטר-לאב בע"מ נגד Israel Bio Engineering
9 Project (פ"ד נז(5) 769) התבקש צו **חוסם כנגד** חברה, מהגשת תביעותיה
10 בפני ערכאות בארה"ב. השופט ריבלין חזר על האמור בענין פריסקל,
11 והוסיף את הדברים הבאים: "אם כן, מתי יהיה מקום להוצאת צו חוסם?
12 באנגליה מקובלת התפיסה שלפיה **צו חוסם יינתן מקום שהוא נחוץ**
13 **למניעת אי צדק**. משום כך רשימת המקרים שבהם יפעיל בית המשפט את
14 שיקול דעתו ויוציא צו חוסם אינה רשימה סגורה. (The Conflict A.V.
15 Dicey, J.H.C Morris Laws [3], at p. 416). עם זאת ניתן לזהות
16 שלוש קטגוריות כלליות ולא ממצות של מקרים שבהם נוהגים בתי
17 המשפט להיענות לבקשה למתן צו:

- 19 (i) Where the pursuit of the proceeding abroad is •
20 vexatious or oppressive.
- 21 (ii) Where the bringing of the proceeding abroad would •
22 be unconscionable.
- 23 (iii) Where the bringing of the proceedings abroad •
24 would be in breach of an agreement" (Cheshire and
25 North supra [2], at p. 362)

26 במאמר של בטאון הלשכה לסיוע משפטי, שמתוכו מצוטט האמור בפרק
27 זה, נחווה הדעה כי: "בהתחשב בעמדת המשפט המשווה, ותוך יישום
28 מערכת השיקולים שפירטה השופטת שטרסברג-כהן, ראוי לקבוע כי
29 ככלל, צו חוסם יינתן רק במקרים שהוכח בהם על ידי מבקש הצו כי
30 התביעה שהוגשה בפורום הזר הינה קנטרנית או שהוגשה בכוונה רעה. לא
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 ניתן לקבוע מראש איזו תביעה תיחשב לקנטרנית ולכזו שהוגשה בכוונה
2 רעה לצורך העניין, וההכרעה בשאלה זו תוכתב על ידי שיקולי הצדק לפי
3 נסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה". אכן, גם באנגליה מיאנו בתי
4 המשפט בעקביות להעניק הגדרה מקיפה למונחים: Vexatious or
5 oppressive ו-conduct unconscionable (שהוא מונח רחב יותר
6 ובכך נמנעו הם מלתחום את גדר סמכותם למתן הצו – הכול על מנת
7 לאפשר להם להעניק סעד במקרה שהצד דורש זאת (supra Cheshire
8 "(p. at418, [3]supra Morris Dicey and ; and North [2], p.368
9
- 10 107. אין עורר כי פרשת רע"א 714/96 אחרה את הלכת אלון משנת 1975 וקבעה היתר מפורש
11 להוצאת צו חוסם במקרים חריגים וקיצוניים ואגב נקיטת משנה זהירות.
12
- 13 108. אחזור ואזכיר כי כאן אין מדובר בהוצאת צו חוסם שעניינו הליכים מקבילים בחו"ל ואין
14 מדובר רק בעילה של טורדנות דיونית.
15
- 16 109. מסתבר כי להשקפתו של ביהמ"ש לענייני משפחה (וראה החלטת כב' השופט שקד מיום
17 14.5.14 בה"ט 42710-04-12) אין עוד עורר בדבר זכותו של ביהמ"ש ליתן צו חוסם במקרה
18 בו משתלח בעל דין בביהמ"ש או מנסה להלך עליו אימים.
19
- 20 110. בעמ' 7 לפרוטוקול הדיון בהלכה שם וכרקע להחלטה מצאנו החלטת ביניים אשר קבעה
21 בעקבות אמירה של המבקש בדומה לתובע כאן ולפיה ביהמ"ש "עובד עם המשיבה" וכך
22 כתב כב' השופט שקד:
23 **"חוצפתו של המבקש חצתה כל גבול אפשרי וביהמ"ש מודיע לו בשפה**
24 **שאיננה משתמעת לשתי פנים כי היה וימשיך להתריס בפני ביהמ"ש,**
25 **הדיון יופסק ובקשתו תידחה."**
26
- 27 111. משאנו זוכרים כי צו הגנה מכונה בקשה אך מדובר בתובענה לכל דבר המתנהלת בתיק נפרד
28 אזי משמעות החלטת כב' השופט שקד היא דחיית התובענה. בפני כב' השופט שקד טען
29 המשיב כי פטור הוא מן הדין כי "אין לי אמון בביהמ"ש בעמ' 8), וכך הכריע ביהמ"ש
30 בהבינו כי המבקש אף פרסם פרסומים שונים אודותיו ואודות ילדיו.
31 **"המבקש איננו מתדיין חדש בבית המשפט באשר הוא מורגל בהגשת**
32 **בקשות סרק חדשות לבקרים כנגד כל מי שנקרא בדרכו ...**

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 במהלך חקירתו של המבקש התבררו עובדות שלא ניתן להגדירן אלא
2 כמזדהימות ובלתי מקובלות בעליל בשיח המשפטי ...

3 המבקש אשר אינו חושש מלהכפיש ולשפוך את דמה של המשיבה חדשות
4 לבקרים, המבקש אשר איננו חושש להכפיש ולשפוך את דמם של שופטים
5 מכהנים, המבקש אשר איננו חושש מלהכפיש ולשפוך את דמם של בעלי
6 תפקידים נוספים ברשויות – הוא אותו מבקש אשר טוען כי הוא חושש
7 לחייו מאשה קטנה וחלשה.

8 המבקש עושה שימוש נואל בבתי המשפט ובהליכים המתקיימים מכח חוק
9 כאשר הוא זועק בגרון ניכר כי "זכויותיו" נפגמות בעוד הוא עצמו איננו
10 מכיר בזכותם של אחרים ולא בזכויותיהם הבסיסיות ביותר לשם טוב
11 ולכבוד.

12 המבקש מעולם לא נשא בהוצאות המשפט בהן חויב והוא מנצל את
13 ההליכים לפי החוק למניעת אלימות במשפחה אשר מעצם טיבם וטבעם
14 הינם הליכים מהירים שאינם כרוכים בתשלום אגרה כלשהי. אמת הדבר,
15 כי המבקש אמנם חותם על ערבות הצמודה לבקשתו ואולם למרות שחויב
16 בהוצאות בגין בקשות סרק ובגין הליכי סרק, הוא לא טורח לשלמן
17 ולמעשה, מביא את כל הנוגעים בדבר לכדי הפסד, חיסרון כיס, כליון זמן
18 ועוגמת נפש בל תתואר.

19 נוכח כל האמור לעיל ונוכח המסקנות החמורות העולות מהחלטתי זו, דין
20 הבקשה להידחות כבר בשלב זה.

21 אמת הדבר, כי הזכות לפנייה לערכאות הינה זכות שאין להגבילה או
22 לצמצמה אלא במקרים מיוחדים ונדירים ביותר שניכר כי מקרה זה עונה
23 על הגדרות אלו. לא ייתכן, כי בעל דין יוטרד פעם אחר פעם באמצעות
24 בקשות סרק בצווי הגנה מבלי שמגיש הבקשות יישא בהוצאות מעשיו
25 הקשים.

26 לפיכך, הריני להורות כי תנאי להגשת כל בקשה שיגיש המבקש כנגד
27 המשיבה, הינו הפקדת סך של 1,500 ₪ בקופת ביהמ"ש או לחילופין,
28 הגשת התחייבות של צד שלישי לשאת בתשלום הנ"ל מייד עם פסיקת
29 ביהמ"ש.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 הריני להורות למזכירות ביהמ"ש שלא לקבל מאת המבקש כל בקשה כנגד
2 המשיבה אלא אם כן, יקיים אחר האמור בסעיף 22 לעיל. כל בקשה אשר
3 תוגש שלא בהתאם לכך, תידחה על הסף".
- 4
- 5 112. אמור מעתה כי במקרי הקיצון עת עסקינן בבעל דין מאיים ומשתלח תהא התרופה בדחיית
6 התובענה, אחד. ובהוצאת צו חוסם, שתיים.
- 7
- 8 113. סיום עיסוקנו בדין שב ומוליכנו לבשג"צ 4748/06 שקד נ' תפוחי ואח' (פמ"מ), הלכה אשר
9 ניתנה ע"י כב' הרשם (כתוארו דאז) השופט י. מרזל.
- 10
- 11 114. וכך נכתב בין השאר שם:
- 12 "המבקש מגיש כדבר שבשגרה מספר רב מאוד של הליכים. רוב מכריע של
13 ההליכים הם הליכי סרק. בכל הליך שמוגש על ידו, מוגשות גם בקשות
14 משנה רבות. המבקש מערער כמעט על כל החלטה הניתנת בעניינו
15 והערער נדחה. הבעת מורת רוח מהליכי סרק אלו, ואפילו חיוב בהוצאות
16 משפט, אינו מביא לשינוי בהתנהלותו שלה מבקש ... המדובר בהגשה
17 סדרתית של הליכי סרק שאין בהם ולו צל של עילה אור סיס של טעם, עד
18 שניתן לקבוע כי המדובר למעשה בניהול הליכים טורדני (vexatious
19 litigation). אכן, סדרי הדין הקיימים באים לא פעם ליתן מענה מצב בו
20 בעל דין מנהל הליכים משפטיים באופן שניתן לקבוע כי יש בו משום
21 הליך טורדני ... יחד עם זאת, יש להודות על האמת כי אמצעים אלו –
22 שהשימוש בהם נעשה כעניין שבעקרון במשורה ובזהירות, בשים לב
23 למעמדם של זכות הגישה לערכאות והשוויון בין בעלי הדין – אינם
24 יעילים תמיד. עניינו של המבקש שלעיל מדגים זאת. "...
- 25 בפסיקה נקבע כי אין לבית המשפט בישראל ליתן צו חוסם הקובע כי
26 בעל דין לא יוכל ליזום הליכים משפטיים נוספים בלא קבלת רשות לכך
27 מבית-המשפט. הלכה זו כולה לעורר שאלות לא פשוטות אם נוכח סעיף
28 75 לחוק בתי המשפט והפרשנות הרחבה שניתנה לו לעניין סמכויות בית-
29 משפט ליתן כל סעד; אם נוכח ההכרה הקיימת בהקשרים קרובים
30 בסמכותו הטבועה של בית-המשפט לקבוע הסדרים בעיקר בתחום
31 הסדרת פעילותו התקינה; ואם נוכח ההכרה בפסיקה בישראל בסמכותו
32 של בית-משפט ליתן צו חוסם (אישי) כנגד בעל דין שימנע ממנו ניהול

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 הליכים מקביל בפורום זר בעיקר אם המדובר בהליך קנטרני. עם זאת,
2 זהו כיום הדין המחייב בנדון. יתכן וראוי הוא לשקול אם הגיעה העת כי
3 יקבע גם בישראל, כמו במדינות זרות, הסדר חקיקתי שיאפשר בנסיבות
4 המיוחדות המצדיקות זאת, הוצאת צו חוסם כנגד בעל דין טרדן. הסדר
5 מעין זה יהיה חייב להיעשות בשים לב למעמד החשוב ואף החוקתי של
6 זכות הגישה לערכאות ושל זכות הערעור."

7
8 115. אלא שבכך לא הסתפק כב' השופט מרזל אשר עסק רק בטורדנות ולא בהשתלחות והוסיף
9 וכתב. בזוכרו גם כי בפניו ניצב בעל דין הפורע את ההוצאות המושתת עליו.

10
11 "ברי הדבר, כי בהתנהלות מעין זו יש משום הכבדה רבה על בתי המשפט.
12 זמן שיפוטי רב מוקצה לטיפול בעשרות ומאות הליכים שאינם מגלים
13 עילה. התוצאה היא כי הטיפול בהליכים של בעלי דין אחרים, שיתכן ויש
14 בהם עילה, מתעכב, וזכות הגישה לערכאות של בעלי דין אחרים נמצאת
15 אפוא נפגעת. נגרמות הוצאות כספיות ניכרות וגריעה ממשאבי הציבור
16 כולו (ראו רע"א 8136/04 אור נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). השוויון בין
17 בעלי הדין נפגע. יכולתם של בתי המשפט לפעול בצורה המיטבית להשגת
18 צדק, ניזוקה (ראו עוד והשוו רע"א 1514/06 תדיראן מוצרי צריכה בע"מ
19 נ' אמיר שהי שאול (טרם פורסם)).

20
21 116. המעיין בהלכת שקד כי תפוחי בעמ' 10 ימצא כי הפסיקה לענין צו חוסם ניתנה בהסתמך על
22 הלכת אלון עתיקת הימים (ע"א 183/75 שם) וכך כתב כב' השופט מרזל:

23 "יצוין, כי קביעה זו שבפרשת אלון יכולה לעורר שאלות לא פשוטות, אם
24 נוכח סעיף 75 לחוק בתי המשפט והפרשנו הרחבה שניתנה לו לענין
25 סמכויות בית משפט ליתן כל סעד (ראו: רע"א 6339/97 רוקר נ' סלומון,
26 פ"ד נה(1) 199, 286; ע"א 447/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קורפוריישן,
27 פ"ד מ"ט(2) 102, 109; כן ראו בג"צ 1438/98 התנועה המסורתית נ' השר
28 לענייני דתות, פ"ד נג(5) 337, 379-378); אם נוכח ההכרה הקיימת
29 בהקשרים קרובים בסמכותו הטבועה של בית המשפט לקבוע הסדרים
30 בעיקר בתחום הסדרת פעילותו התקינה (ראו ד"נ 22/73 בן שחר נ' מחלב,
31 פ"ד כח(2) 89, 96; בג"ץ 3914/92 לאה לב נ' בית הדין הרבני האיזורי בתל
32 אביב יפו, פ"ד מח(2) 491; דליה אבן, "סמכותו הטבועה של בית המשפט:
33 מקור לסעדי יושר", משפטים ז' 490 (1976-1977); בר"מ 2340/02 הועדה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

1 לתכנון ובניה רמת השרון נ' וכת, (לא פורסם); בג"צ 305/89 ניר נ' בית
2 משפט השלום (תעבור) למחוז חיפה, פ"ד מה(3) 203; ב"ש 613/82 מדינת
3 ישראל נ' עווד, פ"ד לנ(3) 612; פנחס גולדשטיין, 'הסמכות הטבועה' של
4 בית המשפט, עיוני משפט י 37, 55 (תשמ"ד); ע"א 6185/00 חנא נ' מדינת
5 ישראל, פ"ד נ(1) 366; ואם נוכח ההכרה בפסיקה בישראל בסמכותו של
6 בית שמפט ליתן צו חוסס (אישי) כנגד בעל דין שימנע ממנו ניהול הליכים
7 מקביל בפורום זר בעיקר אם המדובר בהליך קנטרני (ראו רע"א 714/96
8 פריסקל נ' אורנשטיין, פ"ד מט(5) 759 והאסמכתאות שם; רע"א 778/03
9 אינטר לאב בע"מ נ' Israel Bio Engineering Project, פ"ד נ(5) 769;
10 רע"א 3277/04 זומרים נ' וייס (לא פורסם); כן ראו פרשת Ebert, בעמ'
11 680. יחד עם זאת, זהו הדין המחייב בנדון וכל עוד לא שונה מצווים אנו
12 לפעול על פיו.

13
14 יש להעיר, על רקע זה, כי יתכן וראוי הוא לשקול אם לא הגיעה העת כי
15 יקבע גם בישראל הסדר שיאפשר בנסיבות המיוחדות המצדיקות זאת,
16 הוצאות צו חוסס כנגד בעל דין טרדן ועל פיו הגשת הליכים נוספים תחייב
17 רשות של בית המשפט, וזאת בדומה להסדרים המוכרים בדין ההשוואתי
18 עליהם עמדנו (פסקאות 11-12 שלעיל). כמוכן, שכל הסדר מעין זה – כי
19 יעשה – יהיה חייב להיעשות בשים לב למעמד החשוב ואף החוקתי של
20 זכות הגישה לערכאות (ראו ע"א 733/95 ארפל אלומיניום בע"מ נ' קליל
21 תעשיות בע"מ, פ"ד נא(3) 577, 590-591, 628-630; רע"א 2146/04 מדינת
22 ישראל נ' עזבון המנוח באזל נעים (טרם פורסם); שלמה לוי תורת
23 הפרוצדורה האזרחית – מבוא ועקרונות יסוד (1999); יורם רבין, זכות
24 הגישה לערכאות כזכות חוקתית (1998); רע"א 7608/99 לוקי ביצוע
25 פרויקטים בע"מ נ' מצפה כנרת 1995 בע"מ, פ"ד נ(5) 156, 163
26 והאסמכתאות שם; בג"צ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה נ' כנסת
27 ישראל (טרם כניסה, פסקה 174 לדעת הרוב, והאסמכתאות שם), כמו גם
28 למעמדה החוקתי של זכות הערעור (ראו סעיף 17 לחוק יסוד: השפיטה
29 וכן רע"א 9041/05 "אמרי חיים" עמותה רשומה נ' ויזל (לא פורסם)). עם
30 זאת, יש לזכור, כי זכות הגישה לערכאות ככל זכות אחרת אינה זכות
31 מוחלטת אלא יחסית וניתן לפגוע בה בתנאים שונים, ובהם הדרישה כי
32 הפגיעה תהא לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש. "זכות
33 הגישה לערכאות אינה זכות כה עילאית עד שתגבר על כל זכות אחרת בכל

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 מקרה, בכל מצב ובכל עת. כנגדה עומדת, בין היתר, זכותו של נתבע שלא
2 יוטרו לשווא וכי לא תפגענה זכויותיו שלו" (כב' השופט א' גרוניס ברע"א
3 740/06 – פרח מצפור בנין בע"מ ואח' נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (טרם
4 פורסם); ראו עוד רע"א 3454/04 הנ"ל; רע"א 83/01 וייס נ' מרדכי, פ"ד
5 נה(3) 730; כן ראו פרשת Bhamjee, בעמ' 97).
- 6
- 7 117. כתשע שנים חלפו מאז ניתנה הלכת שקד המחוקק לא נענה לקריאה, הלכות סותרות
8 נמצאות מעט ואין מנוס מלשוב ולשאול האין הפסיקה צריכה, בלית ברירה, לומר את
9 דברה.
- 10
- 11 118. אין בדעתי לתחר תחרות בחשיבות פסה"ד אשר יצאו תחת ידי שופטי ביהמ"ש העליון
12 לעומת פסיקתו של הרשם הנכבד. בעיני נכבדים כולם ופסיקותיהם כולן מחייבות אותי.
13
- 14 119. אלא מאי שלטעמי אין דומה המקרה נשוא הלכת שקד שכל עניינה בטורדנות אשר ניתן
15 לרפאה בהוצאות, למקרה שבפני הלוקה גם בטורדנות, אך גם באי פרעון הוצאות, בהעדר
16 יעילות של סנקציה כספית וגרוע מכל בהטחת איומים ונאצות. כל אלו נעדרו מעובדות
17 פסה"ד בהלכת שקד.
- 18
- 19 120. יחד עם זאת רוחה של הלכת שקד ברורה צלולה ורמה ובולטת ביתר שאת בעידן של בעלי
20 דין מסויימים החסרים חוש מידה ודרך ארץ והבוחרים מי להטיח נעלו ומי איומיו או
21 כשרונו המפוקפק בגידוף בביהמ"ש, בעובדי המדינה ובשופטים גם יחד.
22 רוח זו אומרת כי באה העת לעשות למעשה על דרך מתן צו חוסם.
23
- 24 **פגיעה בתובעים נוספים:**
- 25 121. לשיטת התובע עולה השאלה האם יכולים אחיו ש וב להביט במעשיו מן הצד, לנסות להנות
26 מפריים ובהגיע עת דיון על התנהלות התובע לטעון כי אין להכביד או להגיב בכל צורה לבל
27 יפגעו האינטרסים שלהם. הראיתי כבר קודם לכן, כי האחים היו יותר מצופים מהצד ולא
28 אחת עשו שימוש בשמם ובתביעותיהם על מנת ליתן "במה" לתובע 1.
29
- 30 122. ככל שהדברים נוגעים בדעתי אזי מצופה מ"שותף לדרך" ומתובע נוסף לבדל עצמו במעשה
31 של ממש משותפו לתיק הנוהג שלא כדין, שמא יהא שותף גם לתודעת התנהגותו של השותף
32 הנוהג שלא כדין.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

123. אינך יכול, כתובע נוסף, או אפילו כשם שהדברים נוגעים ב, להשאיל את שמך לתובע למען יעשה בתביעתך כרצונו, אינך יכול לבקש כי הוא ייצג אותך למרות שאינו עו"ד, להותיר את הובלת ההליך בלעדית לתובע, להעזר באותו ב"כ ולנהוג משל אין הדברים נוגעים בך. בבחינת אם תשא ההתנהגות פרי, תרוויח, ואם תכשל תאמר לא אני הוא שעשיתי.
124. כאשר משתף תובע נוסף פעולה עם התנהלות התובע 1 בלא לעשות מעשה של ממש לבדל עצמו ממנה כמתואר לעיל הוא הופך עצמו צפוי, ביחד ולחוד, לתוצאות התנהלות התובע ובוודאי שבמצב כזה אינטרסיו אינם מוגנים מפני תוצאות התנהגות התובע, קל וחומר שאין צרכיו יכולים לשמש טעם ומגן לתובע עצמו.
125. כתבו הנתבעים מסעיף 9.4 לסיכומיהם:
- "בעניין זה לא למותר לציין כי על אף שלא ניתן לייחס לב וּש נקיטת לשון בוטה או ביזיונית כלפי בית המשפט הנכבד באופן אקטיבי, בהחלט ניתן לטעון כי בעצם שתיקתם, היעדר הסתייגותם מהתנהגותו זו של י בהליכים השונים, כמוה בהסכמה. הנתבעים סבורים כי לו באמת היו ב וּש מעוניינים בקידום של ההליכים אליהם הם מובלים על ידי י שאז היו מוחים כנגד התנהגותו של י מתנערים אקטיבית מהתבטאויותיו והתנהלותו הקלוקלת, אפילו מבקשים מאת בית המשפט הנכבד לפצל את הדיונים, שאז שאלה זו בעניינם כלל לא הייתה עומדת על הפרק.
- יתר על כן, יוסף כי הנתבעים חוששים שאף לו בית המשפט הנכבד יצליח למגר את תופעת השימוש לרעה בהליכי משפט מול י אולם לא ייתן את הדעת או את הסעד המתאים גם כנגד ב וּש, לא יהיה בכך דיי, וכפי שהוכח בעבר, אלה יפעלו כשי מאחורי הקלעים מנווט ומפעילים בשיטותיו הבלתי ראויות וכך ימשיך לסכל ולסרבל את ניהולו התקין של ההליך, והצדדים ימצאו עצמם עוד שנים רבות נוספות בין כותלי בית המשפט עד שיוכרעו ההליכים, דבר אשר יפגע קשות בזכויותיהם של הנתבעים אם המהותיות ואם הדיוניות, ויש להימנע ממנו בחירוף נפש של ממש."
126. דעתי כדעתם לעניין הפסקה הראשונה ושונה מדעתם לעניין הפסקה השנייה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1 במילים אחרות, כל עוד הציגו התובע ואחיו ש וב חזית אחת תוך שיתוף פעולה לעניין
2 תביעותיהם שלובות הידיים אזי דין התובענות להידחות.
3
- 4 שונים הדברים בין התובע ואחיו לעניין מתן צו חוסם. שהרי צו חוסם אינו אלא סעד קיצון
5 המשקף הוואשות מן היכולת להפסיק טורדנות או התנהגות פרועה.
6
- 7 גם אם ניסיון העבר מלמדנו ש וב פועלים במצוות התובע ומשמשים נושאי כלים ומכשיר
8 בידיו אין מידתיות במניעתם לעתיד עת יבחרו להבדל מן התובע בהתנהלותם מלעתור
9 בנושאים שאינם מוסדרים אגב פס"ד זה.
10
- 11 במקרה כזה אם בסתר יעמוד התובע מאחוריהם מבלי שתפריע התנהגותו לניהול ההליך, לו
12 יהי.
13
- 14 יחד עם זאת ובאשר לתביעות שבפני בחירת התובעים להקשר בתובע וליתן ברכתם
15 להתנהלותו מביאה לכך שתוצאת דחיית התובענות פועלת גם כנגדם.
16
17
- 18 **מידתיות לעניין צו חוסם :**
- 19 נחה דעתי כי ראוי ליתן צו חוסם כנגד התובע גם לדחות תביעותיו ותביעות אחיו מבלי ליתן
20 צו חוסם כנגד התובעים הנוספים.
21
- 22 ואולם צו חוסם אין כל חובה שיחול לעולם ולעולמי עולמיא או לא יותנה בתנאי שהרי
23 משנדחית התובענה והצו החוסם חל על תביעה בנושאים אחרים ניתן לצמצמו לגדר
24 הסבירות.
25
- 26 צמצום זה יכול להעשות בשני אספקטים בין על דרך התניית ערובה ובין מתן הצו לפרק זמן
27 שיקבע.
28 כך בדעתי לעשות גם בכאן תוך שאני עושה שימוש בזמן ולא בממון בהביני כי התלית
29 הגשת תובענה חדשה בהפקדת ערובה ממשית יכול והוא עצמו לאור המצב הכלכלי המתואר
30 ע"י התובע תהווה חסם גורף להגשתה.
31
- 32 **סוף דבר :**
- 33 התובענות נדחות. 135

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 24590-04-12 י' נ' פ'
בפני כב' השופט ארז שני

- 1
2 136. אני קובע כי תובענה שיגיש התובע כנגד הנתבעים או מי מהם וכל הבא מכוחם ומטעמם לא
3 תתקבל למשך 24 חודשים מיום מתן פסק דין זה.
4
5 137. התובעים יישאו בהוצאות הנתבעים כך שאחי התובע ש וב יחוייבו יחד ולחוד בסך של 20%
6 מן ההוצאות והתובע ב-80% מכך ובסך כולל של 60,000 ₪.
7
8 138. המזכירות תסגור התיקים.
9
10 139. ניתן לפרסם פס"ד זה ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.
11
12 ניתן היום, כ' אלול תשע"ד, 15 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.
13

ארז שני, שופט

14
15
16